

Nem bírtam tovább. Megszöktem.

Ami legutóbb történt, az már minden határon túlment. Megszöktem annak ellenére, hogy már csak fél évig kellene bent lennem az intézetben, és mikor elérem a nagykorúságot, élhetem a saját életemet. Javító-nevelő intézetnek írják ki az intézménytablán, de javítani semmiképpen nem javít. Nevelni sem nevel, csak azt tanultam meg, hogy senkiben sem bízhatok. Csak magamra számíthatok.

15 éves voltam amikor bekerültem ide. A többséggel ellentétben nem köztörvényes bűncselekmény elkövetése miatt, hanem gyámhatósági javaslat alapján. Az anyám alkoholista, akit szinte soha nem láttam józanul. A nevelőapám, - aki se nem nevelt, se nem az apám, leginkább csak gonosz mostohának mondanám- 15 éves koromban megerőszkolt. Nem így szerettem volna elveszíteni a szüzességemet. Az iskolában a védőnőnek feltűnt a kisírt szemem, és kiöntöttem neki testem-lelkem tragédiáját. Még aznap letartóztatták a mostohaapámat, és látva a reménytelen otthoni viszonyokat, ide a nevelőintézetbe helyeztek.

Nagyon sok megaláztatásban volt részem, köszönhettem ezt annak, hogy nem ahhoz a fajtához tartoztam, akik többségben voltak itt, meg nem büntetésből. Bár ez sokkal szigorúbb büntetésnek számít egy magamfajta lánynak. Azt a néhány értéktelen apróságot, amit otthonról magammal hoztam, lassanként ellopkodták tőlem. Nem az értékszerzéstől vezérelve, hanem azért, hogy fájdalmat okozzanak nekem. Abból a szempontból szerencsésnek mondhatom magam, hogy bizsu fülbevalómat nem szakították ki, így legalább a fülcimpám egyben maradt.

Tudták, hogy miért kerültem ide, naiv módon elmondtam tragédiámat, de ezzel nem együttérzést váltottam ki bennük, hanem csak lenézést. Állandóan hecceltek, megkérdezték, hogy élveztem-e az első dugást, stb. Bár szerintem a többieknek sem kulturált körülmények között történt az első esemény. Néhányan kurválkodás miatt kerültek ide, a maradék is inkább csak tettetett nagylányoskodás miatt feküdt le korán, mintsem éretten, szerelemből.

Megaláztak azzal, hogy főleg zuhanyozáskor a közös tusolóban, de néha a hálótérben is a kezüket a lábam közé dugták, hogy élvezem-e, többször szájon csókoltak. Nem szerelemből. Egyszerűen csak azért, hogy gyötörjenek. Néha 2-3 lány is lefogott. Az ápolatlan szájak és fogak, meg a cigarettának a förtelmes szagkombinációja okozta hányingeremet. Én csak azért kezdtem el cigizni, hogy valamelyest csökkentsem ezt a rohadt szagot és ízt.

Legutóbb nagyon kegyetlenül bántak el velem: az arcomhoz zsilettpengét szorítottak, és pálinkát kellett innom. Ha nem nyelem le, akkor örök mosoly kerül az arcomra – fenyegettek meg. Bár marta a számat, a nyelőcsövemet és a gyomromat, le kellett nyelnem. Egy lepusztult kocsmában is adnak a tömény mellé vizet. Itt levetkőztettek, lefogtak. Mivel gyorsan a fejembe szállt az alkohol, csak töredékekre emlékszem, de az is borzalmas volt. Meg azok a maradványok a testemen, amelyek napokkal később kezdtek elmúlni. Már távolról is undorítóak voltak ezek a lányok, mocskosak, hosszú koszos körmökkel, gusztustalan kinézettel. Mikor kiürült belőlem az alkohol, és magamhoz tértem, szörnyen fájt a hüvelyem, a végbelem, és a mellem. A mellbimbóim körül harapásnyomokat láttam a tükörben. A bugyim vérpettyes volt, és kellemetlen érzés volt a hüvelyemben és a végbelemben. Ezek a rohadékok egy húszforintost hagytak a hüvelyemben -miközben itattak, azon röhögtek, hogy nem ingyen szolgálom ki őket-, a végbelemben pedig egy kétcentis üveggolyót dugtak be. Ez ugyan könnyen kijött, de valószínűleg sokat nyúlkáltak a fenekembe, mert napokig fájt a végbelem, 1-2 napig minden kakilás után vérzett is.

Amit csináltak velem, annak semmi köze nem volt a szexhez. Még csak nem is egyoldalú szerelem

volt a részükről. Egyszerűen csak kéjes örömet leltek kínzásomban és megalázásomban. Tudom, hogy hiába fordulnék az intézeti nevelőtanárokhoz és felügyelőkhöz, legalább tizen tanúskodnának ellenem, hogy részegen önkielégítést végeztem, és ezért a sok sérülés. Pedig soha ilyet nem csináltam. Annyira szörnyű volt a megerőszakolásom, hogy semmiféle szex nem érdekelt. Előfordult, hogy láttam egy-két lányt, akik maguknak csinálták, voltak akik csoportban, de én kimaradtam ebből. Részben ezért is szálltak rám. „Tudd meg, milyen élvezetes!”. Csak nekem még nem volt részem szexben, és ami történt, az teljes mértékben szexmentes dolog volt – akár egy újsághirdetésben.

Megszöktem.

Úgy voltam vele, hogy minden egyes nap, amit az intézeten kívül töltök, az megéri a büntetés kockázatát, és ha elkapnának, akkor kérem, hogy másik helyre vigyenek. Mert ha ide kerülök vissza, akkor a bentlakóktól kapnám a nagyobb büntetést, nem a felügyelőktől. Nem volt túl sok időm gondolkodni, hogyan lesz ezután. Nem megszökni nehéz, hanem utána életben maradni. Azt megszoktam, hogy lelkileg egyedül vagyok, ettől nem is félek, hanem sokkal inkább attól, hogyan szerzek élelmet, hol pihenek. Hallottam ugyan egy-két dolgot, ami hasznos lehet, de más az elmélet, és más a gyakorlat. Pláne egy magamfajta fiatal, gyenge lánynak.

Az általános iskolában azt mondták, hogy jó képességű vagyok, de sajnos ebből nem sokat tudtam kamatoztatni az otthoni körülmények miatt. Szívesen tanultam volna, de az állandó veszekedések, meg a gyakori verések miatt ez nem ment. Itt az intézetben sem voltak olyanok a körülmények, hogy tanulhattam volna. Fogalmam sincs, hogyan lesz akkor, mikor nagykorúvá válva kiengednek, de a lelkem mélyén reménykedtem, hogy legalább a mindennapi betevőm meglesz. Az igénytelenségem az oly módon értendő, hogy apró dolgoknak is tudok örülni, akár egy kiflinek is, nincsenek elszállt álmaim holmi nagyvilági úrinőként.

Mivel alapvetően vidéki vagyok, nem ismerem a fővárosi viszonyokat, pedig csak egy ugrásnyira voltam a metropolisztól. Annyit hallottam, hogy a vasút végén van az egyik pályaudvar, mellette egy nagy bevásárlóközpont, ott lehet majd valamit kezdeni. De ugyanakkor veszélyes is, mert a rendőrök is ott talpalnak, meg mindenféle kétes figura. De talán sikerül a tömegben meghúzódnom. Hallottam olyanról is, hogy a bevásárlókocsis szupermarketekben a 100 forintos letéti díj reményében visszatolják a szerencsétlen sorsúak a görgős kosarakat, de nem tudom, hogy hol van ilyen hely, illetve, hogy nincs-e felosztva a terület, ahová idegeneket nem engednek be, rosszabb esetben megverik a próbálkozókat. Az első nap még sikerült kajához jutnom: a bevásárlóközpontban sok gyorsétterem van, és amikor láttam, hogy valaki ételmaradékkal viszi a tálcáját a szemetes felé, akkor gyorsan felajánlottam, hogy majd én megteszem helyette. Természetesen azon szándékból, hogy megeszem a kidobásra szánt maradékot. De a bunkó biztonsági őrök a második nap megelégteltek, és elkergettek. Ők persze könnyen dumáltak a 130-140 kilójukkal, és úgy tűnt, hogy a pultos csajok ingyen etetik őket. Engem pedig elzavartak, hogy rontom a boltot. Az nagyon szíven ütött, hogy büdösnek tituláltak. Csak azt a ruhát tudtam elhozni, ami a szökésemkor rajtam volt. A nyári melegben izzadok is. A legnagyobb probléma sokkal inkább az, hogy a hüvelyemből maró folyás indult el, mely gyakori pisilési ingerrel jár, és természetesen kellemetlen szaggal. Biztos akkor kaptam valami fertőzést, amikor a mocskos kezükkel belémnyúltak.

Azt nem tudom, hol lehetne mosakodni vagy fürödni, de a ruhámat is ki kellene mosni, ill ruhadarabokat meg fehérneműt kellene szerezni. Éjszaka meghúztam magam az egyik vasúti személyvagonban, remélve, hogy mások nem jönnek ide, vagy nem indul el a szerelvény. A hajnali

műszak kezdetekor csendben elsomfordáltam, nehogy a biztonságiak észrevegyenek. Ezt megúsztam, de majdnem más bajom esett: reggelente az egyébként is telt húgyhólyagom miatt nagyon erős pisilési ingerem szokott lenni, de a mostani fertőzéstől alig bírom visszatartani. Órúlden rohantam a pályaudvari WC-hez, a sürgető inger és a fáradtságom miatt véletlenül a férfi WC-be mentem be. Ez szerencsére üres volt, csak a piszoárok hívták fel a figyelmem arra, hogy rossz helyre jöttem. Bementem az első fülkébe, ahol nagy intenzitással jött ki belőlem a pisi. Megkönnyebbültem, de hallottam, hogy nyílik a bejárati ajtó. Már az utolsó cseppek jöttek ki belőlem, mikor az egyébként nem zárható fülkeajtót rámnitotta egy fiatalabb hajléktalan férfi, félreérthetetlen szándékkal.

Az ember vészhelyzetekben néha csodákra képes: nem kezdtem el sikítózni, nem dermedtem bénulttá, hanem valamilyen fantasztikus védekező reflexszel a kagylón ültömben úgy hasbarúgtam a hapsit, hogy az kirepülve a fülkéből elterült a földön, én pedig felpattanva felrántottam a bugyimat és a farmernadrágomat, kirobogtam az illemhelyről. Futás közben gomboltam be a nadrágomat, és gyorsan elvegyültem a munkába igyekvő emberek között.

CSÜTÖRTÖK

Éhes és szomjas is voltam, és utólag reszkettem a félelemtől. Arra hamar rájöttem, hogy az utasoktól hiába kérek pénzt, kajára sem adnak. Azzal a hihetetlen szöveggel, hogy már három napja nem ettem, nem is próbálkoztam, sokkal inkább, hogy ma még nem ettem. Az a jobbik eset volt, amikor szó nélkül elsiettek mellettem, volt aki megjegyzéseket tett, hogy talán előbb dolgozni kellene, de a legdurvább az volt, amikor azt dobták felém, hogy a testemmel is megkereshetném a kajáraelvőt. Gyorsan továbbálltam, de könnyek szöktek a szemembe; megérdemelné az ilyen, hogy akár a töredékén menjen keresztül annak, melyeket én elszenvedtem. Már késő délelőttre járt, és igen elcsigázott voltam, amikor egy másik taktika jutott eszembe. Az egyik büfépult közelében helyezkedtem el, és akit jobb szándékúnak véltem, attól kértem, hogy vegyen nekem két szendvicset meg egy kis palack teát. Az első négy próbálkozásom az sajnos sikertelen volt, bár az ötlet kétségtelenül jobb annál, hogy pénzt kérek.

A legutóbb beérkezett vonatról szálltak le az utasok, és sietősen a kijárat felé tartottak. Leginkább a várakozóktól célszerű kéregetni, de éhségemben már ezt a csoportot is megcéloztam. A leghátsó kocsiból leszálltak közül lemaradt két nő, egy 35 év körüli, aki gurulós bőröndöt húzott maga után, míg a kísérője egy 40 év körüli. Nem öltöztek hivalkodóan, de jobb módúaknak gondoltam őket, és olyan jószágos kinézetűek voltak. Megszólítottam őket, hogy nem pénzt, hanem csak egy kis enni- és innivalót kérnék, segítsenek meg!

Szerencsém volt. Vettek nekem egy másfél literes jegesteát, meg öt szendvicset. Őszinte hálával köszöntem meg jószágukat, és rávetettem magam az élelemre. Úgy faltam be a zsömléket, mint egy napok óta a tengeren hanykolódó hajótörött. Az éhségérzetem elmúlt, sőt a hirtelen majszolás kissé nyomta a gyomromat, de a táplálkozási ösztönöm boldogságosan kielégült. Kicsit elszontyolodva vettem tudomásul, hogy az öt szendviczből négyet befaltam, és holnapig még hosszú órák telnek el. Ki tudja, mikor jutok legközelebb ennivalóhoz? Éppen azon töprengtem, hogy mit tegyek a nap hátralevő részében, illetve nem akartam egy helyen tartózkodni, mert akkor hamar kiszúrhatnak a zsaruk.

Ahogy felnéztem, a két nő állt előttem. Visszajöttek hozzám.

– Hát te tényleg éhes voltál ! - csodálkoztak el rajtam.

Látták, hogy viseletesek a ruháim, megkérdezték tőlem, merre lakok, vagy nincs-e szükségem

további segítségre? Azt hiszem, rám mosolygott a szerencse. Tudtam – éreztem, hogy a teljes őszinteséggel van a legnagyobb esélyem, hogy javuljon a helyzetem, ezért elmondtam, hogy a nevelőintézetben lakóktól ismételt elszenvedett megaláztatások miatt szöktem el onnan, pedig fél év múlva már nagykorú leszek.

Egymásra néztek. Szemükben megértés csillogott. Az idősebbik felajánlotta, hogy szállást és ellátást biztosítanak a lakásukban, ha elfogadok ilyen segítséget is. Mondta, hogy nem nézek ki elvetemültnek, mint a lezüllött emberek többsége, és viseletes kinézetem ellenére bizalomra méltónak vélnek.

Meghatódtam. De ugyanakkor vegyes érzelmek keringtek bennem. Tényleg nagyon jóságosnak néznek ki, de ugyanakkor a kisördög is bújkált bennem, hogy tényleg csak emberbarátságból teszik-e ezt? Nem néztek ki leánykereskedőknek, a találkozási helyzet is természetes és véletlenszerű volt, de a horrorkrimikben még szervkereskedők is lecsapnak a hozzám hasonló védtelenekre.

Döntöttem. Amennyire a csekély emberismeretemből tellett, úgy ítélt meg, hogy jószándékúak. Menteselek az álnokságtól. Tudom, hogy kilátástalan helyzetemben a legkisebb pozitív dolgot is túlértékelem, de kényszerhelyzetben vagyok.

Igent mondtam. De ugyanakkor feszülten figyeltem, ha ismét bajba kerülnék, akkor menekülni tudjak. De semmi jel nem mutatott erre. Taxiba ültünk, és elindultunk. Az idősebbik bement a címért, de mivel gondolataim elkalandoztam, csak utólag mérgeződtem magamban, hogy nem jegyeztem meg. Ha mégis történne valami. A taxisofőr elégedetten nyugtázta, hogy az szép környék. Próbáltam memorizálni, hogy merre megyünk, de két perc múlva már teljesen elvesztettem tájékozódóképességemet. Mindenesetre átkeltünk a folyón, melynek felénél egy sziget volt. Ez egy biztos tájékozódási pont, de egyre kevésbé tudtam figyelni az útvonalra, mert az kötött le, nehogy bepisiljek. A sok tea amit megittam, meg a gyakori pisilési inger okozó fertőzés megtette a magáét. Szerencsére nem pisiltem be útközben, és reméltem, hogy kibírom, míg elérem a mellékhelységet. A sokemeletes házak elmaradtak, hegynek felfelé mentünk, egyre több társasház, majd villa került elénk. Igaza volt a sofőrnek, ez tényleg szép hely.

Megérkeztünk. Míg kifizették a fuvardíjat, letekintettem a városra. Szép a kilátás, bár a rettenetes szmog elcsúfítja. Megborzongtam, hogy az elmúlt napokban ezt a mocskot szívtam be. Cigaretta helyett. Bementünk a házba, és rögtön az volt az első kérdésem, hogy hol lehet pisilni. Közel a bejárathoz volt a helység. Úgy éreztem, hogy a legutolsó pillanatban menekültem meg a bepisilés szégyenétől. Nem szerettem volna rögtön tehertétellé válni, és újra utcára kerülni. Ráadásul még azt sem tudom, hogyan jutnék vissza a pályaudvar környékére.

Megkönnyebbülten jöttem ki, és megindultam arrafelé, ahonnan a hangokat hallottam. A konyhában voltak. Ahogy az amerikai filmekben látni, a konyhai részt egy tálaló pult választotta el az étkezőtől, itt itták a narancslevet, illetve a részemre is ki volt készítve a pohár. A szendvicseket most állították össze. Most ugyan nem voltam már éhes, és nem is kívántam enni, de a folyadékra szükségem volt. Részben mert sokat ettem, részben pedig az autóban a légkondicionáló miatt száraz volt a levegő.

Nem udvariatalanságból, hanem a hirtelen eseményzajlás miatt nem mutatkoztunk be egymásnak.

– Zsófinak hívnak – szólaltam meg udvariasan.

Az idősebbik nőt Panninak hívták, míg a fiatalabbikat Zsuzsinak. Aranyosak voltak. És jól tartották magukat, bár Zsuzsi is legalább kétszer idősebb volt nálam, nem beszélve Panniról. De igazándiból nehéz megmondani, hány évesek is.

Kíváncsi voltam, hogy hol vagyok, vannak-e családtagok, de nem sürgettem őket.

Sokkal inkább ők kértek arra, hogy én meséljem el a velem történeteket.

Szemeim könnyekkel teltek meg. Nem csordultak ki, de éreztem, hogy lefolyik az orromba.

Óvatosan szipáskoltam. Nem neveltlenségből. Meg zsebkendőm sem volt.

Csak az intézetbe kerülésem körülményeit, és a szökésemhez vezető eseményeket mondtam el. Néha fátyolossá vált a hangom, de sikerült zokogás nélkül elmondanom ezeket szörnyűségeket. Az elmúlt három napban a túlélésre kellett összpontosítanom, és kevésbé gondoltam az eltelt időre; de reggelente úgy ébredtem fel, mintha egész éjjel rémálmaim lettek volna.

Zsuzsi látva csillogó szemeimet papírzsebkendőt nyújtott, kifújtam az orromat. De a szemeim sarkában levő könnytőcsák kicsordultak, és kövér cseppekben legurultak az arcomon. A szájam szélét megnyalva éreztem a jellegzetes sós ízt, melyből az utóbbi hónapokban gyakran volt részem. Igyekeztem csak lámpaoltás után vagy magányosan sírni. Olyan a gonosz emberek természete, hogy még inkább gyarapítják érzelmi fájdalmaidat, ha sírni látnak.

Zsuzsi megismogatta a fejemet, Panni a kezemet szorította meg bátorítóan.

- Láttuk, hogy te nem saját hibádból kerültél ilyen nyomorúságos helyzetbe! - érezték át lelki állapotomat.
- Mi majd segítünk, hogy jóra forduljon a sorsod ! – erősítették bennem a reményt.

Hogy oldódjon a terhes légkör, elkezdtek körbevezetni a házban. De nem túlzok azzal, hogy ez egy villa. De akkor sem lóditok, ha palotának nevezem. Bár az első körbejáráskor még csak arra figyeltem, hogyan következnek a helységek, melyik szoba hol van, a későbbiek során megállapítottam, hogy nagyon ízlésesen van berendezve. Fokozza az értékét, hogy hivalkodástól és fellengzősségtől mentesen.

A munkaterembe jutva tudtam meg, hogy Panni iparművész, elsősorban textiliákkal foglalkozik. Panni nagyon szerény, igazi művészlélek. Zsuzsi később megsúgta, hogy a Parlamentben, és számos külföldi középületben Panni alkotásai díszítik a falakat. De magán-megrendeléseket is gyakran kap. A földszinten voltak azok a helységek, amelyekben a vendégeket vagy a megrendelőket fogadták (néha vacsora vagy egyéb összejövétel is van). A hálósobák, illetve a belső szféra az emeleten volt. Bár nem tudom, hogy már kész állapotban vették a villát, vagy így építették, de hálósobából is több volt. Ezek közül kaptam meg az egyiket. Mint megtudtam, mindegyiknek saját fürdőszobája van WC-vel. Mennyezetig érő, halvány tónusú csempékkel borítva, stílusos szerelvényekkel.

Otthon a szoba-konyha lavórja illetve a fürdető kád, vagy az intézet penészes, mocskos, hiányos és töredezett, hajdanában fehérnek gyártott csempéihez és rozsdás csapjaihoz képest ez tényleg luxuslakosztály. Ilyen csak igazi hercegnőknek jár.

Jó, tudom, én csak egy csöves lány vagyok. Azt is tudom, hogy erőteljesen szagos vagyok, ezért megkérdeztem, hogy megfürödhetnék-e? Ezt kifejezetten jónéven vették, főleg hogy nem nekik kellett erre kérni vagy felszólítani.

Hoztak nekem fürdőköntöst, fürdőlepedőt meg törülközőt. A köntös kissé nagy volt, mert mindkettőjüknél alacsonyabb voltam, illetve az elmúlt évek szűkössége miatt kifejezetten sovány is. Még fiatal serdülőkoromban úgy tűnt, hogy szép, formás melleim lesznek, de aztán nem csak a növekedésük állt meg, hanem kissé vissza is fejlődtek. De szerintem még így is szebb melleim vannak, mint a többi intézetes lánynak. Lehet, hogy ez irányú irigységük is közrejátszott abban, hogy többször megaláztak, illetve legutóbb valószínűleg megharapdálták a cicimet is.

Feszengve kezdtem el levetkőzni, Zsuzsi előzékenyen elvitte volna a ruháimat meg a bugyimat kimosni, de kitérően megköszönve mondtam, hogy majd fürdés után kitisztítom őket. Később Zsuzsi elmondta, arra gondolt, hogy a beszennyeződött bugyit szégyelltem, de korábbi rémtörténetek között volt olyan is, hogy nem kapta vissza az ilyen helyzetbe került illető a ruháit, meg hogy pelenkát kellett viselni, meg cumiból ennie, stb. Mondjuk ennek ugyanakkora esélye van

a valóságban, mint annak, ahogy idekerültem, ebből kifolyólag nem lehetetlen. És azért megígértem magamnak, hogy éber leszek, és vigyázok. De szerencsére eddig semmi aggodalomra utaló jelre nem figyeltem fel.

Hosszasan zuhanyoztam, élveztem a melegvizet, de puncimból csípős-maró fehér folyás jött, és állandó pisilési ingert okozott. Próbáltam óvatosan megmosni, de nem lett sokkal jobb. És hála a tusfürdőnek, legalább az a rossz szag eltűnt. Megtörülköztem, majd a frottírköntöst magamra véve és begombolva kimentem, kezemben a szennyessel. Papucsom még nincs, így mezítláb voltam, de szerencsére egyáltalán nem volt hideg a padló. Egy-két nedves lábnyomot hagytam magam mögött, de ezek gyorsan felszáradtak.

Zsuzsival találkozva elkísért a mosógéphez; ő a mosószert és az öblítőszert töltötte be, én meg a mosnivalót. Ahogy az egymásbagyúrt ruhadarabjaimat darabonként beletettem a dobba, egy ügyetlen mozdulatomtól a bugyi lehullott a földre, az alsó szár belső felületével felfelé állt meg. Rápillantottam Zsuzsira, és arckifejezéséből kiderült, hogy meglátta milyen szokatlan foltok vannak a szöveten.

Az hagyján, hogy sárgás pisifoltok voltak, mert nem volt mivel megtörölnöm magam, de a folyás is otthagya jellegzetes nyomait.

- Folyásod is van? Mióta? - kérdezte együttérzően Zsuzsi.
- A szökésemmel együtt kezdődött, valószínűleg azért, mert a mocskos kezükkel nyúláltak bennem – válaszoltam szégyenkezve.
- Szólhattál volna nyugodtan! - Pannival szívesen segítünk neked!

Elindítottuk a mosóprogramot, majd elmentünk Panni munkatermébe. Zsuzsi elmesélte, hogy folyásom van. Megnézték, hogy a nőgyógyászuk névjegyén mikor van feltüntetve a rendelési idő, - szerencsére holnap is rendel. Addig is azt találták ki, hogy kamillateás ülőfürdő, előtte meg tejsavas puncimosás.

Panni megnyugtatóként elmondta, hogy egy-két alkalommal előfordult már vele is, hogy közösségi uszodahasználatot követően trichomonas fertőzést vagy gombás hüvelygyulladást kapott, ilyenkor a gyógyszerek mellé ezt a kiegészítő kezelést rendelte az orvos.

Bár panaszaim már háromnaposak, örültem annak, hogy addig is elkezdődik a gyógyításom, míg orvoshoz nem kerülök. Bátorultanul mondtam, hogy csak a személyi igazolványomat tudtam kihozni az intézetből, az egészségbiztosítási kártyámat azt nem, és sajnos a számot sem tudom, mert azon egy-két alkalommal, amikor megfáztam, az intézet saját orvosa nézett meg, illetve a gyógyszer kiváltása sem az én dolgom volt.

De megnyugtattak, hogy magánrendelésre visznek, oda nem kell TB szám, illetve a költségeket majd ők fizetik.

- Igazán nem akarok visszaélni segítőkészségetekkel, és bánt, hogy ennyi többletgondot okozok nektek !
- Soha ne legyél ennél betegbb, épp elég kellemetlenséggel jár! Nem felejtettem el, milyen kellemetlen volt nekem annak idején – csitított Panni.

Miközben készült a kamillatea, Zsuzsi előhozta a tejsavas intimosakodót; Panni visszament dolgozni, mert holnapra be kell fejezni az egyik munkáját. Zsuzsi beszélgetett velem, míg hűlt a tea. Ő inni is szereti a kamillateát, részben az íze miatt, de mint megtudtam, szorulásos is, ezért enyhe hashajtóként rendszeresen issza is. Azon merengtem el, hogy amikor kislány voltam, és megfáztam, akkor anyu kamillateás gőzöléssel gyógyított, az asztalra takarót tett, és ebben a gőzsátorban kellett félórát eltölteni.

Zsuzsi hozott egy nagyobb lavórt, azt bevittem a fürdőszobámba, illetve a megfelelő hőmérsékletű teát ebbe beleöntöttük.

- Az intim géllal mosd meg a puncidat, meg belülről a hüvelyedet, majd ezután ülj bele a lavórho!
- s azzal magamra hagyt Zsuzsi.

A köntöst felakasztottam a fogasra, és nekikezdtam az újabb tisztálkodásnak. Bár megerőszakolásom óta nem vagyok szűz, de még soha nem nyúltam a hüvelyembe, most is kényszerhelyzet folytán kell ezt megtennem. De holnap a nőgyógyász is hasonlóképpen cselekszik majd. Ez lesz az első alkalom, hogy nőgyógyászhoz kerülök. De ez még hagyján, de ahogy kinézhetek ott lent. Nem elég, hogy belenyúltak a hüvelyembe és a végbelembe, és oda nem való tárgyakat dugtak fel, de szeméremszőrzetemet is teljesen leborotválták. Annyira durvák voltak, hogy a szeméremdombom és nagyajkaim is tele vannak apró vágásokkal. Szerencsére a csiklóm épségben megúszta ezt a tortúrát. Bár én még soha nem nyúltam hozzá a kötelező tisztálkodást leszámítva. Főleg az első napon volt borzasztó, ahogy a bugyim csúszkált a sebszéleken. Szerencsére a második naptól kezdve már nem fájt. Mivel a mai nap tisztálkodom először, a zuhanyozáskor láttam a szeméremdombomat, ill képzeltem el nagyajkaimat. Egy-két helyen már kibukkant a szőrszál, finoman megszürkálva ujjaimat.

A hüvelymosás után beleültem a vízbe, majd addig maradtam benne, amíg hűvössé nem vált. Kicsit enyhültek kínjaim. Mindenesetre majd lefekvés előtt megismétlem ezt, hogy jobban aludjak az éjjel. Kiöntöttem a lavórt, majd zuhannyal kimostam, ill magamról is leöblítettem a teamaradványokat. Megtörülközve felvettem a köntöst, majd a mosógéphez visszamenve megnéztem, hogy mennyi idő múlva fejeződik be a program, addig is a társalgóba mentem TV-t nézni.

Az intézetben keverőtárcsás mosógép volt, ennek megfelelően elég hamar szakadozott szélűvé váltak ruháink.

Befejeződött a mosóprogram, Zsuzsi segédkezett a kisedésben. Azt javasolta, hogy már most nedvesen vasaljuk ki ruhadarabjaimat, egyrészt így könnyebb, másrészt gyorsabban is szárad meg. Örültem, hogy biztonságban tudhatom a kezeim közé visszakerült ruháimat, a társalgó előtti teraszon van szárítókötél, így mindvégig szem előtt lesz.

Egyébként is azt beszéltek meg, amint megszáradnak a ruháim, akkor elmegyünk ruhákat venni nekem. Mivel Zsuzsiék szélében-hosszában nagyobb méretű ruhákat hordanak, ezért esélyem sincs arra, hogy az övüket hordjam. Ennek részben örülök is, meg nem is. Feszélyez az, hogy csomó pénzt kell most hirtelen rám költeni, de az is feszélyezne, hogy ő ruháikat hordjam, pláne hogy folyásom is van. Hiába fertőtleníjük klóros tisztítószerrel, én sem venném fel a más által használtat. Bementünk a boltba, egyszerű ruhákat választottam. Bugyiból vettük a legtöbbet, ezekből is egyszerű szabásvonalút és mintázatút választottam. A tangát két okból is utálom, bár még soha nem hordtam: egyrészt kényelmetlennek gondolom, másrészt az intézeti bezárt lányok közül többen viseltek tangát, és ez is a kínzóimra emlékeztetett. Volt, akin kifejezetten gusztustalanul állt az alulméretezett tanga a kövér idomokon.

Megbeszéltük, hogy otthon kidobhatom az ócska gönceimet, így eggyel kevesebb dolog emlékeztet az intézeti kálváriámra.

Kaptam két garnitúra szabadidőruhát is, egy világosabb és sötétebb tónusút.

Zsuzsi megkérdezte, hogy pizsamában vagy hálóingben alszom?

- Pizsamában – vágtam rá, de ez nem volt igaz teljesen. Mert az intézetben a hálóing alá pizsamanadrágot vettem fel. Többször előfordult, hogy lerántották a pizsamanadrágot, vagy felhúzták a pizsamafelsőt bosszantásképp. De ezzel a kombinációval nehezebb, időigényesebb

volt.

Arról ábrándoztam, hogy hálóingben alszom, ha megtehetem, de mostani helyzetemben is kissé védtelennek, kiszolgáltatottnak érzem magam, ezért választottam a pizsama zárt ruházatát. Később még mindig válthatok.

Hazafelé menet beugrottunk az élelmiszerboltba. Zsuzsi megkérdezte, hogy mit szeretnék enni vacsorára, meg holnap reggelire, de nem tudtam válaszolni. Leginkább azért nem, mert odabent elénk lökték a kaját, és ha nem siettél, akkor éhen maradtál. Másrészt annyi minden ismeretlen volt, meg akkora választék, hogy szó szerint a bőség zavarával küzdöttem. Az élelem mellett fogkefét is vettünk. Elhaladva a „női szakasz” mellett Zsuzsi kíváncsiskodott, hogy betétet vagy tampont használok-e?

– Én betétpárti vagyok. - avattam be.

Bár menstruációs ciklusom félidejénél tarthatok, vettünk két csomag normál betétet, ha megjön, ne kelljen kapkodni. Zsuzsi elmondta, hogy ő is betétet használ, mert azt a munkahelyen is könnyen tudja cserélni. De Panni tampon-hívő, igaz, ő megteheti, hogy a nehéz napokon otthon dolgozzon, így komfortosan tud cserélni.

Bent az intézetben csak pelenkásnak tituláltak. Annak ellenére, hogy a gúnyolódók között akadt olyan, akinél láttam egy-egy alkalommal tisztasági betétet. Ez mondjuk a drágasága miatt nem volt jellemző.

A dohányos pultnál mindenféle márkás cigaretta volt, de nem kértem, hogy vegyünk. Úgy láttam, Panniék sem cigiznek. Az újságos polcokról vettünk 1-2 lapot, hogy estig elfoglalhassam magam. Szerencsére Zsuzsinak holnap még nem kell dolgoznia menni, így ő kísér el a nőgyógyászhoz.

Hazaérkezve elvonultam a „saját” szobámba, itt olvasgattam, meg nézelődtem. Az ablakból láttam, hogy Panni és Zsuzsi vacsora előtt kiment úszni a medencébe; én fertőzésem miatt nem mehetnék, még ha akarnék is. De nagyon jól elvagyok a szobában, élvezem a nagy franciaágyat, a puha és illatos ágyneműt. Fantasztikus. Csak a gyakori pisilési inger hajt ki sokszor az ágyból. A folyás miatt kibontottam a csomagot, és egy betétet tettem a bugyimba, hogy az fogja fel a fertőző folyadékot.

Korán megvacsoráztunk, majd a hallban TV-t néztünk. Süppedős bőrfotelek, lábtámasz, térhatású hangszórók – mintha csak filmen látnám.

Fáradt voltam. Korán elkészöntem, intim tisztálkodás, ülőfürdő, majd zuhanyozás és fogmosás. Testi-lelki tisztasággal tértem nyugovóra. Hálával gondoltam jötevőimre, majd elnyomott az álom.

PÉNTEK

Reggel felébredve is a pazar valóság fogadott, nemcsak az álomtündér csalfa éjjeli játéka. A maró viszketés gyorsan felébresztett. Indult a nap, szerencsére már nincs véres nyom a kakilás után. Legalább ennyivel kevesebb gyötrelmem. Tegnap este gyorsan elaludtam, így nem volt időm a nőgyógyászra gondolnom. Most viszont csak erre gondolok. A nap már besütött a szobám ablakán, mikor kopogtattak az ajtómon. Zsuzsi jött hozzám, hogy mehetünk reggelizni. Bár most is sokat és jóízűen étkeztem, de a nőgyógyász miatt kissé összeszorult a gyomrom. De az elmúlt napok éhezése legyőzte a gyomorgörcsöt. A rádióban meghallgattuk a reggeli híreket, majd autóba ültünk, és elindultunk, hogy 9-re a rendelőbe érjünk.

Zsuzsi megkérdezte, hogy voltam-e már nőgyógyászati vizsgálaton?

Tagadólag ráztam a fejem.

Pár gyakorlati tudnivalót elmondott útközben, hogy a kikérdezést követően majd a paraván mögött

teljesen le kell vetköznöm, és egyszerűhasználatos fátyolköntösben felfeküdnöm a vizsgálóasztalra. A fenekemet teljesen szélére kell helyeznem. Igyekeznek minél inkább ellazulni, hogy a feltárás kevésbé legyen kellemetlen.

Mondanom sem kell, hogy eddig csak a gyomrom görcsölt, de most már lent is hasonlót éreztem. Zsuzsi az egyik piros forgalmi jelzőlámpánál bátorítólag megszorította a kezemet, hogy Pannival együtt ők is rendszeresen járnak nőgyógyászhoz, az évenkénti szűrésen kívül néha betegség miatt is. Kellemetlen, meg a pokolba kívánja az ember az egészséget, de túl lehet élni, egykettőre elfelejti. És legalább segít rajtunk a nőgyógyász.

Megérkeztünk, leparkoltunk. Egy elegáns épületbe mentünk le, ahol egy kedves hölgy fogadott a recepciónál. Felvette a személyi adataimat, majd leültünk a váróban. Itt nem volt rajtunk kívül senki sem, de benn a vizsgálóban valakivel foglalkoztak, ezért rövid várakozásra kényszerültünk. Ittlétünkhöz kapcsolódva annyit mondott még Zsuzsi, hogy az orvos nyugodtan felírhat bármilyen gyógyszert, nem számít, hogy mennyibe kerül. Ezután egy kis beszélgetéssel mulasztottuk az időt.

A vizsgálóból kijött egy párducmintás ruhába öltözött, rikítóra színezett hajú, erősen kifestett fiatalabb nő, riszáló fenékkal, végigkopogtatott magassarkú csizmájában (nyáron!), tolakodó pacsuli illatot hagyva magamögött. Ez egy férfi szórakozóhelyen is közröhely tárgya lenne, itt a nőgyógyászati magánrendelésen pedig kifejezett magamutogatás.

Engem hívtak. Aggodalmasan rátekintettem Zsuzsira, de ő mosolyogva nyugtatott meg, hogy nem lesz baj.

Bemutatkozott az orvos. Egy erősen őszülő, de jó karban levő doki. Nem kezdett poénkodni, de nem is volt jéghideg. Udvariasan megkérdezte, hogy milyen panasz miatt kérem a vizsgálatot?

Röviden annyit válaszoltam, hogy 3 napja maró hüvelyi folyásom, és gyakori pisilési ingerem van. Nem akartam további részleteket mondani, de az orvos rákérdezett, hogy voltam-e uszodában, vagy milyen egyéb fertőző forrás lehetséges?

Bár nagyon szerettem volna elkerülni legutóbbi tragédiám felidézését, de két mondattal mégis kénytelen voltam elmondani, az intézetbe kerülésem okát, ill a legutóbb az intézetben velem történeteket. Kitalálhattam volna számos okot, de könnyen előfordulhat, hogy saját hazugságaimba belebonyolódok; és különben is akkor tudnak rajtam a legtöbbet segíteni, ha mindent őszintén elmondok.

Láttam az orvos arcán, hogy nagyon megdöbbenette történetem, pedig már sok női tragédiát élt meg. Még egy kötelező kérdést tett fel, hogy nem vagyok-e terhes, ill mikor volt az utolsó havivérzésem? Ezeket megválaszoltam, majd megkért, hogy fülkében vetkőzzek le, és ezt követően menjek a vizsgálóasztalhoz. Mondanom sem kell, hogy remegett kezem-lábam, a blúzomat a földre ejtettem. Az asztalnál már egy asszisztensnő segített. Elhelyezkedtem, és becsuktam a szememet. A doktor nyugtatni próbált, hogy a legkisebb „kacsát” {feltáró tükröt} használja, hogy a lehető legkisebb mértékűre korlátozza a kellemetlenségeket. Széttártam a combjaimat. A borotválást követően immár négynapos borosta a szeméremszőrzetem helyén, a sok apró vágásnyom a puncimon megrendítette a doktort.

Feltárta a szeméremrésemet. Jól látszódott a hüvelybemenet és a húgycsőnyílás körüli gyulladt terület, ill a hüvelyemből kiszivárgó kellemetlen szagú váladék. Miközben óvatosan egyre beljebb vezette fel a kacsát, igyekeztem minél jobban ellazulni, ahogy ezt Zsuzsi is javasolta, de így is kellemetlen, helyenként fájdalmas volt. Tudom, hogy nem az orvos tehet erről. Halk recsegés jelezte, hogy kinyitotta a vizsgáló eszköz szárát, majd megtekintette belső nemi szerveimet. Kifejezett gyulladást látott. Óvatosan kihúzta belőlem az eszközt, majd következett a második

felvonás: gumikesztyűs kezével belém nyúlt, és áttapintotta kismencedei szerveimet. Bár ez is kényszerűen fájdalmas művelet volt, de túljutottam ezen is, mehettem felöltözni. Most már nem remegtek végtagjaim, hanem gyorsan begombolkoztam.

Mire visszamentem az íróasztalhoz, már gépelték a leletemet. A gyulladásos elváltozásokon túl leírta a sérüléseket is, amennyiben feljelentést szeretnék tenni, akkor legyen látleletem.

A végén rátért a kezelési javaslatra: mivel gombás hüvelyi fertőzésem van, ezért egy alkalommal be kellennem egy kapszulasz medicínát, ill ma este a hüvelyembe kell benyomni egy gombaölő krémet. Elég borsos ezeknek az áruk, viszont nagyon hatékonyak.

Ezek szerint Zsuzsi azért mondta nekem, hogy nem számítanak a költségek, így rábólintottam az orvosi javaslatra. Felírta a recepteket. Ezekre a gyógyszerekre nincs társadalombiztosítási támogatás, így nem okozott gondot, hogy nincs TAJ-kártya nálam.

A doktor még hozzáfűzte, ha egy héten belül nem szűnne meg panaszom, akkor jöjjenek vissza, természetesen ekkor nem kell fizetnem a vizsgálatért és a tanácsadásért, az ár a teljes gyógyulás elérésére vonatkozik.

Kikisért az előtérbe. Zsuzsi kifizette a számlát a recepciónál, majd a közeli gyógyszertárba mentünk, ahol kiváltottuk az elrendelt gyógyszereket. Utólag megtudtam, hogy itt is csinos összeget hagytunk hátra.

Hazaérkezve rögtön bevettem az egy kapszulát, majd átöltöztem. Panni is odajött a szobámba Zsuzsival együtt, és stramm lánynak mondott, hogy hiszti nélkül jutottam túl életem első nőgyógyászati vizsgálatán.

Ezt követően intim mosakodás, gyógyteás ülőfürdő, zuhanyozás, majd mentem Zsuzsinak segíteni az ebédkészítéshez. Delet harangoztak, mire elkészültünk a főzéssel, megterítettünk, és Pannit is hívtuk ebédelni. Nagyon ízlett az ebéd. Panniék elmosolyodtak azon, hogy gyorsan ettem, és gyakran pillantottam a tálalóedény felé. Nem kellett nagy fantázia, hogy rájöjjenek eme megnyilvánulásomra. Bent az intézetben, ha nem vagy elég gyors, akkor éhen maradsz. De itt majd elhagyhatom eme kényszerű szokásomat.

Ebéd után kimentünk a kertbe a fák árnyékába és sziesztáztunk. Megcsodáltam az úszómedencét is, mely úgy volt kialakítva, hogy egyik fele a házba nyúlt be, míg a maradék rész a szabadban volt. Téltre válaszfal került behelyezésre, így nem hűlt ki a víz. Ismét megcsodáltam a kilátást, de már Gárdonyi Géza is úgy írta az Egri Csillagokban, hogy kissé piszkos város az a Pest. Nem változott az évszázadok során. A pihenést követően visszamentünk a házba, Pannihoz megjött az egyik vevő, akinek mára készült el a faliszőnyege. Nagy fekete autóval érkezett; a kopasz, szekrényhátú testőrök betették a műreket az autóba. Én az emeleti galériáról láttam, ahogy a pasi távozóban is dölyfösen pörgette a vastag pénzköteget, meg se kottyant neki a mostani fizetés.

Koraeste megvacsoráztunk, majd a Jane Eyre című filmet néztük meg. Nagyon megható történet, néha könnyeztem is, különösen az elején, amikor egy menhelyen játszódik a cselekmény. Minden korszakban voltak hozzám hasonló sorsú lányok.

Visszavonultam fürödni, majd végezvén a törölközéssel sorra került a hüvelykrém. Elolvastam a használati útmutatót, összeállítottam ennek megfelelően, de valahogy ormótlan az eszköz, nem áll kézre. Felvettem a pizsamámat, és lementem Zsuzsiékhoz, akik még nézték a késő esti híradót, hogy egy kis tanácsot kérjek.

- Persze, szívesen segítünk mindketten! - mondta Zsuzsi, és Pannival hármásban megindultunk a rezidenciám felé.

Elátkoztam azt a pillanatot, amikor arra gondoltam, hogy tanácsot kérek. Én csak technológiai útmutatásért fordultam hozzájuk, de határozottan úgy tűnt, hogy aktívan részt vesznek a

műveletben. Nagy tapintatlanság lenne a részemről, ha visszakoznék, de ugyanakkor zavar, hogy ilyen bensőséges dologba idegen keveredik.

Mire feleszméltem, a párnát már az ágy szélére tették, törülközőt tettek rá, és megkértek, hogy bújjak ki a pizsmanadrágomból. Sápadtan, elhidegült kezekkel vettem le, kénytelen-kelletlen elhelyezkedtem az ágyon. A mai nap már másodszor kell idegenek előtt kitárulkoynom.

– Ezt biztos nem te csináltad! - döbrentek meg összekaristolts szeméremdombomon Panniék.

– Tényleg érthető, hogy megszöktél onnan!

Panni megkért, hogy emeljem fel térdeimet, és kezemmel tárjam fel szeméremrésemet; Zsuzsi bátorítólag simogatni kezdte hasam alsó részét, és mondta, hogy lazítsak. Panni óvatosan bevezette a csövet mélyen a hüvelyembe, majd a dugattyút folyamatosan befelé nyomva, ugyanabban a tempóban húzta kifelé a csövet, mint később elmagyarázta, így végig egyenletesen elosztva került a gyógyító zselé a hüvelyembe. Ez volt az a művelet, ami kissé bonyolultnak tűnt nekem.

– Nagyon ügyes vagy Zsófi! - dicsért meg Zsuzsi, majd folytatta:

– Tudod, Panni minden másnap beöntést ad nekem, úgyhogy nagyon ügyes és gyakorlott.

Elpirultam, hogy saját intim világukba avattak bele.

– De néha szolidaritásból én is kérek egy beöntést. - oldotta az egyenlőtlenséget Panni.

Elmosolyodtam. Nem kárörvendően, vagy gúnyosan, hanem azért, mert eszembe jutott az általános iskola nyolcadik osztályát követő nyári táborozás.

A Balatonnál voltunk legjobb barátnőmmel, Ágival. Ő az előző évben úgy járt, hogy az idegen hely, és a zavaró körülmények miatt több napos székrekedéssel ment haza, aminek az lett a vége, hogy kórházba kellett menni, ott kapott egy olyan hatalmas beöntést, melyet senkinek nem kíván. Okulva az előző évi esetből, az anyukája egy doboz glicerín kúppal küldte a táborba. De Ági egyébként is általában kétnaponként kakil, így a tíznapos táboroznál a fél doboz elegendő. Ezért „szolidaritásból” „vállaltam”, hogy a másik 5 kúpot majd én használom el. Az első alkalommal egyszerre dugtuk be a kúpot, melynek az lett a vége, hogy egyidőben siettünk a WC-hez. Áginak jutott hely, nekem pedig várnom kellett, és nehéz volt visszatartanom. Ezt követően váltott napokon használtuk a kúpot. Nekem tulajdonképpen nem kellett volna, mert a kúptól függetlenül minden reggel kakiltam, de hát a kíváncsiság és a női összetartás miatt bevállaltam. De szerencsére soha nem volt szorulásos problémám.

Kénytelen voltam ezt a történetet Zsuzsiéknak elmondani. Tetszett nekik.

– Ha te is kérsz beöntést, bármikor szívesen adunk! – ajánlkoztak.

Udvariasan megköszöntem, de nem szokott erre szükségem lenni.

Betettem a bugyimba a betétet, majd felvettem, erre húztam a pizsamanadrágot. Panniék még szedelőzködtek, bár mondtam, hogy elrendezem az ágyamat, és a gyógyászati eszközt.

Azért kíváncsiságból megkérdeztem Zsuzsitól, hogy neki nem kellemetlen a beöntés? -, mert Ági barátnőnek ez volt az egyik legrosszabb esemény életében, illetve a köztudatban is a beöntés egy szörnyű dolog.

Egymásra néztek, és elmosolyodtak.

– Tulajdonképpen nem kellemetlen, ha kíméletesen adják be. - mosolyodtak el.

Mesélni kezdtek. Eddig csak általános dolgokról és keveset beszélgettünk. Találkozásunkkor azt nem tudhattam, hogy Panniék csak ketten élnek itt, azt hittem, hogy családhoz kerülök. Az első itt töltött órák után már sejtettem, hogy Panniék esetleg közelebbi módon is barátnők, ez az elmúlt percekben megerősítést nyert. Természetesen igyekszem kellően tapintatos maradni.

Leheveredtem az ágyra, mert a hálószobámban nincs ülő alkalmatosság, és Zsuzsiék is ledőltek

velem szemben. Éreztem, hogy most sok lényeges dolgot tudok meg róluk. Csak Panniról tudtam, hogy mivel foglalkozik, de Zsuzsiról egyáltalán semmi információm nincs. Nem akartam toladokóan kíváncsiskodni, úgy voltam, majd eljön az ideje, hogy részleteket tudjak meg. Ez most következik el.

Zsuzsi kezdett el beszélni, mint ahogy korábban írtam, Panni szerény és visszahúzódo. Zsuzsi egy kiemelten közhasznú művészeti alapítványnál titkárnő, és sok rendezvény szervezésével is foglalkozik. Az egyik alkalommal egy többnapos vidéki művészeti kongresszuson voltak, és a szálloda hibájából Panninak nem jutott szoba. Így kényszerűségből nem csak egy szobában, hanem egy franciaágyban aludtak. Nagyon zsúfolt volt a program, reggel 8 órától kezdődtek az előadások, melyek koraestig tartottak, este pedig társasági programok voltak. Zsuzsi, mint a rendezvény egyik fő lebonyolítója állandó hajtásban volt, ott kellett lennie az üléseknél közelében, szünetekben is mindig jöttek hozzá, kérdezősködtek, cseverésztek. Zsuzsi sajnos fiatalok óta szorulásos, és bár igyekszik megfelelően táplálkozni és odafigyelni a problémára, de ahhoz, hogy elkerülje a kemény széklet fájdalmas, olykor véres sérüléssel járó kiürülését, kénytelen kétnaponta beöntést adni magának. Ezzel a módszerrel tervezetten és könnyen kakil, bár kétségtelenül nem természetes módszer. A hashajtókkal nem lehet pontosan kiszámítani a hatást, és ez Zsuzsi munkakörében nem engedhető meg.

Sokéves tapasztalattal Zsuzsi mindig magával viszi beöntőlabdáját, ez alkalommal is így történt. A harmadik vagy negyedik nap késő este, egy jó hangulatú állófogadás, némi pezsgőfogyasztás és koktélpartit követően vidáman tértek vissza a szállodai szobába. Panni ment előbb zuhanyozni, de elég gyorsan végzett, és mikor kijött, Zsuzsi holmijai még az ágyon voltak kirakva. A hálóging az rendjén is volt, de a semmi mással össze nem téveszthető beöntőlabda önmagáért beszélt. A korábbi pezsgőtől oldott hangulatban tárgyilagosan elmondta Zsuzsi, hogy miért kell, és emiatt kissé tovább időzik majd a fürdőszobában. Mikor kijött a fürdőszobából, Panni még ébren volt, az ágy feletti kislámpa fényénél olvasgatott, annak ellenére, hogy már igen fáradt volt. Diszkréten megkérdezte, hogy mennyire kellemetlen a beöntés, mert bár otthon semmi ilyen jellegű gondja nincs, de a kongresszus kezdete óta szorulása van, és már kezd egyre kellemetlenebbé válni, illetve lehet, hogy neki is valami hasonló módon kell majd megoldani a problémát. Zsuzsi megvigasztalta, hogy ilyen térfogatnál egyáltalán nem kellemetlen, ugyanakkor nagyon hasznos, mert csökkenti a kemény széklet okozta sérülésvesélyt, ill könnyebbé teszi a kiürítést. De ha nem elviselhetetlen a szorulás, akkor még lehet várni.

Másnap délelőtt falumúzeum látogatás volt a program, ahol megtekintették a korabeli népművészeti motívumokat. Szerencsére néhány méterrel a múzeum bejárata mellett volt egy gyógyszertár, és Zsuzsinak sikerült észrevétlenül különválni a csoporttól, és beszerző útra indulni. A jókora kongresszusi táska mélyére került egy színes doboz, melyet az ebédre visszaérkezvén tett Panni szállodai ágyára. A takarítók már régen rendbetették szobájukat.

Panni vegyes érzelmekkel fogadta az „ajándékot”: nem örült annak, hogy még mindig szorulása van, idegenkedett is a dologtól, és talán kisgyermekkorában ha kapott beöntést; meg azt sem tudta, hogyan kell csinálni. Aznap este csak simán vacsora volt, este kilenckor a fáradtabb résztvevők kezdtek visszaszállingózni szobájukba, és kivételesen Zsuzsinak sem kellett reprezentálnia, ő is felment. Mikor felért, Panni már a fürdőszobában ült, de a sikertelenségtől elkeseredve jött ki. Megkérdezte Zsuzsit, ha már ennyire gyakorlott, akkor segítene-e a beöntésben, mert tulajdonképpen semmit nem tud a beadás módjáról. Az megszokott dolog, hogy a kisgyerekeknek a szülő ad beöntést, vagy felnőtt az idős szülőnek; de kivételesen átsegítené-e nehéz helyzetben? Zsuzsi

a szokott temperamentumával gyorsan megoldotta a problémát: megkérte Pannit, hogy míg megtölti a labdácskát, addig vetközzön le, és pólót vegyen csak fel.

Panni folytatta a történet mesélését:

Az ágy végében kellett oldalra feküdnöm, a csípőm alá tett egy kispárnát, és a biztonság kedvéért sok törülközőt terítettünk ki az ágyon. Azután óvatosan a popsimba dugta a csövet, egy kis melegséget éreztem a végbelem alsó részén, és azután semmi többet. Vártam, hogy jöjjön a beöntés kellemetlensége, de Zsuzsi már húzta ki csövet belőlem, hogy ezzel készen vagyunk. Nagyon elcsodálkoztam, mert nagyon rossz érzésre számítottam, de Zsuzsi megnyugtatóan, hogy ennél rosszabb csak akkor lesz, ha kemény gombócot kell kiürítenem. Tulajdonképpen az ágyon is várakozhattam volna, de Zsuzsi a biztonság kedvéért azt javasolta, hogy vonuljak be a fürdőszobába. Azt tanácsolta, hogy négykézláb menjek be -nehogy hirtelen szaladjon ki belőlem a folyadék-, addig ő elfordul. De mondtam, hogy nem vagyok prűd, viselkedjen természetesen. Tanácsa hasznosnak bizonyult, mert ahogy felültem odabent, erős ingerrel kijött belőlem a háromnapos torlódás. Ezután hosszasan zuhanyoztam ismét. - idézte fel az emlékeket Panni.

Majd Zsuzsi vette át ismét az elbeszélést:

Meg arra is figyelmeztettem, hogy az elkövetkezendő két órában csak a WC-n ülve engedhet ki magából bármit is; sajnos ez az egy hátránya van a beöntésnek, de ez legalább néhány alkalom után már pontosan kiszámítható.

Mivel nagyon fáradtak voltunk, és az elmúlt napokban is jelentős mennyiségű alváshiányt szedtünk össze, gyorsan elaludtunk. Szerencsére semmi baleset nem történt, és Panni reggel újabb sikerekről számolhatott be.

Panni:

nagyon hálás voltam, mert ott vidéken megoldani egy ilyen problémát elég nehéz lett volna, ezzel orvoshoz fordulni derűtségre adott volna okot – természetesen nem nekem; meg aztán lehet, hogy olyan beöntést kaptam volna, ami egyúttal gyomormosással is felért volna...

Zsuzsi:

Így kezdődött a mi ismeretségünk és barátságunk. Meg ezután már nem fürdőköpenyben közlekedtünk a fürdőszobába, hanem anélkül, mert annyira megbíztunk egymásban, hogy megtehetjük ezt. Másnap este Panni viszonzta a szívességet, bár kissé remegett a keze az első alkalommal, de egészen jól belejött. Én guggoló helyzetben szoktam magamnak benyomni a vizet, azóta valamilyen fekvő helyzetben kapom meg, hogy szem ellenőrzés mellett történjék a művelet.

A kongresszus végeztével hazafelé a vonaton együtt utaztunk, sikerült az intercity-n egymás mellett ülnünk, és végig beszélgettünk. Így tudtam meg, hogy Panni festeni szokott, de ezt csak hobbiból, nem pedig eladásra. Tréfásan felajánlotta, hogy szívesen készít rólam egy portrét, a fogadáson nagyon jól néztem ki az estélyi ruhámban.

Akkoriban albérletben laktam Józsefvárosban, ami nem egy szívderítő környék. Különösen abban az évszakban, mikor korán sötétedik, mindig félve mentem haza. A házban lakók között is volt jónéhány lumpen elem, többször céloztak arra, hogy igazán „aludhatnék” náluk.

Hétvégén délelőttre voltam Panninhoz meghívva, mert éppen nem volt semmi sürgős munkája, így

ráért festeni. Bár jól haladt a kép elkészítése, de a modellkedés is fárasztó, félóránként szünetet tartottunk, így gyorsan eljött a délután. Sietnem kellett haza, de Panni felajánlotta, hogy másnaptól a kép befejezésig ott aludhatnék nála. Ezért újra összecsomagoltam a holmijaimat, és „elutaztam” Pannihoz. A kép nagyon jól sikerült.

Tréfásan megjegyeztem, hogy egy valamire való festő akt képeket is fest, Panni nevetve mondta, hogy akkor neki is el kell kezdenie. Én pedig vállalkoztam a modell szerepére.

Ugyanúgy a pamlagon oldalt fekve helyezkedtem el, de most meztelenül. Szerencsére Panninál padlófűtés is volt, így nem fáztam. Elkészült a grafikai vázlat, mely mindkettőnknek nagyon tetszett, de Panni azt mondta, hogy a kép megfestése az csak néhány nap múlva kezdődik el, mert életnagyságú lesz az alkotás, és megfelelő vásznat, meg sok festéket kell beszereznie. Végül egy csodálatos, görög-római stílusú festmény készült, melyet Panni nekem ajándékozott, hogy ne érezzem magam kompromittálva. Ezt majd megnézheted az olvasószobánkban.

Az alkotási szünetekben beszélgettünk, és szóba került eddigi életünk is. Mindkettőnknek voltak komoly barátságai, de házasság végül nem kötöttetett.

Panni egy művészlélek, ezt a barátja nehezen viselte el; az én párom pedig állandóan féltékenykedett, mert a munkaköröm miatt sok emberrel tárgyaltam, és Lajos kisebbségérzetét féltékenységi jelenetekkel palástolta. Így lettünk mindketten magányosak, de főleg Pannit nagyon nyomasztotta az egyedüllét. Akkoriban költözött ide a villába, és a nagy lakótér méginkább kihangsúlyozta a társtalanságot.

Nekem is rossz volt, hogy munka után az albérleti szobába zárkoztam be. Oda még a barátnőmet se engedte be tulajdonosnő, állandó paranoiája engem is majdnem megőrjített.

Így, mint két magányos lélek egymásra találtunk; bár én azt javasoltam Panninak, hogy albérlő lennék, de ezt nem fogadta el, hanem baráti alapon vagyok itt.

Ismeretségi körünkben vannak olyan nők, akik jól bírják a magányosságot, oly erős lelki tartásuk van; képesek voltak társ nélkül gyerekeket vállalni – egyedül nevelve őket.

A másik nőtípus viszont nem bírja a magányt, szüksége van arra, hogy legyen mellette valaki. És szeresse is, becsülje is.

Mint ahogy az előzőekben elmeséltük, kényszerhelyzetek miatt egyrészt egy ágyban is aludtunk, illetve bizonyos mértékig intim viszonyba kerültünk egymással. Ugyan mindkettőnknek van itt külön hálószobája és lakrésze, de néhány nap után már egy ágyban kezdtünk el aludni. Eleinte csak azért, mert a késő éjszakába nyúló beszélgetések miatt már ahhoz is fáradtak voltunk, hogy saját ágyunkba visszamenjünk; kezdetekben az is előfordult, hogy észrevettük amikor a másik önkielégítést végzett, majd későbbiekben egyszerre csináltuk, illetve egymással is.

Ne ítélj el bennünket emiatt! Egyszerűen szükségünk van a szexualásra is, és az induláskor is kényszerűen olyan intim helyzetbe sodródtunk, hogy bizalommal voltunk a másik iránt. Mi nem vagyunk erre büszkék, eddig soha senkinek nem meséltünk erről, itt a környéken nem járunk együtt sehová.

Nem kérkedünk ezzel, nem veszünk részt szivárvány felvonulásokon, de itthon is normálisan öltözködünk, és sminkelünk, és lehetőségek szerint kiegyenlítetten vagyunk domináns-szubdomináns helyzetben. Egyikünk sem játszik férfi szerepet, egyszerűen csak társas szexet élünk. Ezt elmondtuk neked, mert előbb-utóbb úgy is megsejtetted volna, rájöttél volna; természetesen tiszteletben tartunk téged, nem kívánunk visszaélni helyzetteddel.

Tudjuk, hogy mindkét nem részéről csak negatív élményekben volt részed. Ami most történt veled, azt döntő részt segítő szándékból tettük. Nekünk sem mindig egyszerű, néha jól jön a segítség. Helyes lány vagy, de nem befolyásolunk téged a továbbiakban sem.

Holnap-holnapután azért kérünk, hogy te add a beöntést, mert kölcsönösségi alapon ne csak passzív szereplő legyél, illetve ha bármikor szükség lenne ilyen ismeretre, akkor ne hiányozzon ez.

Későre járt már az idő, jóéjszakát kívántak nekem, majd visszamentek saját rezidenciájukba. Lekapcsoltam a villanyt, de nem tudtam elaludni rögtön. Sok váratlan dolog történt az elmúlt 36 órában, egyik furcsább a másiknál.

Most pedig akaratom ellenére belekeveredtem mások magánéletébe. Visszagondolva az intézetbe, ott is az összezárt lányok közt volt csoportos és társas szex is. Csak ott erőszak is volt, itt pedig nem.

Szerencsére Panni és Zsuzsi nem akar „megtéríteni” engem, elfogadnak olyannak, amilyen vagyok. Viszonylag gyorsan elaludtam.

SZOMBAT

A nap már magasan járt, mikor felébredtem. A függöny szövése nem volt összezárt, így a napsugarak belopóztak az ágyamig. Hosszasan nyújtózkodtam, majd kimentem a fürdőszobába. Boldogan állapítottam meg, hogy már sokkal jobban vagyok, nincs az szörnyű maró érzés, illetve gyakori pisilési inger. Szokás szerint sokat pisiltem, majd rendesen kakiltam is. Legalább ebből a szempontból szerencsésnek mondhatom magam, mert székrekedéses emberek is szinte a világ minden kincsét megadnák azért, hogy ne legyen minden alkalommal tortúra.

Ahogy Zsuzsiék elmondták, a hüvelyemből majd rendszeresen ürül a gyógyító krém, ezt láttam a betéten is. Az intim tisztálkodást követően hosszasan zuhanyoztam, jól esett a melegvíz, fellazította az alvástól elgémberedett izmaimat.

Törölközés közben hallottam, hogy Panniék lemennek az étkezőbe, ezért gyorsan felöltöztem, és követtem példájukat. Reggelizés közben kérdezte meg Zsuzsi, hogy lenne-e kedvem vele menni a piacra? Igent mondtam. Ez is hozzátartozik az újonnan jött szabadságomhoz, hogy szabadon járhatok. Ha már ide kerültem, akkor szeretnék minél többet megismerni a városból.

Többféle zöldséget és különböző húsokat vásároltunk, illetve sokat nézelődtünk a standokon is. Zsuzsi megmutatta a piac mögött levő bevásárlóközpontot, majd ide is eljövünk a jövő héten.

Visszatérve a villába nekikezdünk az ebédkészítésnek. Nyugodtan használhatom a többes számot, mert én is mostam és tisztítottam a zöldségeket. Nagyon régi emlékek jutottak eszembe, gyermekkoromban a nagyiéknál a karácsonyi sütés-főzés képei. Csak az én életemből hosszú időre kimaradtak ezek a meghitt pillanatok. Panni megmutatta a tálalószekrényben levő étkészletet és evőeszközöket, és útmutatásai alapján terítettem meg. Nagyon szép damaszt abrosz került az asztalra, és hétvége lévén textilszalvétát használtunk. Azt nem tudom, hogy ez gyári termék, vagy Panni készítette sajátkezűleg, de nagyon jól mutatott. Odabent az intézetben műanyag abrosz és egyszerű, „gazdaságos” fehér papírszalvéta volt. A tányérok is fehérek voltak, kék csíkkal a peremükön, az intézményt jelölő felirattal. Szemmel láthatóan több generációt szolgáltak ki. Most csak a hétköznapi evőeszközöket használtuk, az ezüst evőeszközkészletet csak nagy ünnepek alkalmával, vagy fontos összejövetelkor veszik elő.

Az étkezéshez bort is ittunk. Nekem ez volt az első alkalom, hogy kényszer nélkül alkoholt ittam. Jellemezték a bort, de mivel nem volt összehasonlítási alapom, csak bólogattam. Tulajdonképpen ízlett is, meg jólesett, de éreztem, hogy egy pindurkát zsibog a fejem. Az étkezés végén könnyedén felálltam az asztaltól, nem szédültem meg, egyenesen jártam, a mosogatáskor sem esett ki semmi a kezemből, csak éreztem a bor hatását. Elálmosodtam, pedig rendesen aludtam az éjjel. A fák

árnyékába kitettük a napozóágyakat és szieztáztunk. Elbóbiskoltam. Mikor felébredtem, Zsuzsi és Panni a medencéből jöttek ki, ezek szerint ők korábban ébredtek fel, mint én, és úsztak egyet felfrissülésként. Én is szívesen úsznék, néhány nap múlva már remélhetőleg teljesen meggyógyulok, és akkor nem csak a zuhanyozás jut nekem. Bár ennek is örülök, mert odabent csak a közös zuhanyzó volt, azt is csak fürdési időben használhattuk.

Délután autóval átmentünk szomszédos hegyen levő kirándulóhegyre, és sokat sétáltunk. Más szemszögből is láthattam a pesti oldalt, de a budai oldal jelentős részét is megtekinthettem. Hétvége lévén rengetegen voltak itt, és jó volt visszatérni a villa csendes nyugalmaiba. Megértem Pannit, hogy az alkotó csend miatt szüksége van erre a félreeső lakhelyre.

Jóleső fáradtsággal megvacsoráztunk, majd TV-t néztünk. Panniék sem szeretik a kereskedelmi adók agymosó-tapsikoló műsorait, hanem sokkal inkább a természettudományos ismeretterjesztő filmeket. Én is rávettem magam ezekre a csatornákra, mert érdekesebbnél-érdekesebb dolgokat láttam-hallottam. Most kezdek szembesülni azzal, hogy mennyire is sivár volt az eddigi életem, érzelmileg is, és ismeretgyarapodás szempontjából is.

Későre járt az idő, csendben elkészöntem, és visszamentem a szobámba. Örültem, hogy nem hozták szóba a tegnap esti kérésüket. Megvettem az ágyat, kinyitottam az ablakot, hadd jöjjön be a kellemes esti levegő. Lezuhanyoztam, megtörülköztem, majd betétes bugyimat és pizsamámat felvéve éppen ágybabújáshoz készülődtem, mikor kopogtattak az ajtón.

Szabad! -szóltam ki, és Panni lépett be. Rajta áttetsző hálóing volt, melyen keresztül áttűnt nőiesen formás alakja.

Zsuzsi már vár rád ! – és intett, hogy kövessem.

Nem tudtam, hogy mit tegyek? Nem akartam megbántani őket, de ugyanakkor kínosnak is éreztem a helyzetet. És csak ezt kell tennem? Vagy mást is elvárnak tőlem? Ezeken gondolkodtam, míg átmentünk hálósobájukba. Abban maradtam magammal, ha ezen kívül bármi nemtetsző dolgot kérnek tőlem, akkor tiltakozom ellene. Remélhetőleg megtehetem ezt.

Zsuzsi az ágyon hanyattfekve fogadott bennünket, lepedővel volt letakarva. Panni kezembe adta a beöntőlabdát, hogy akkor mi kettesben bemegyünk a fürdőszobába, és megtöltjük vízzel. A kellemes meleg ellenére hideglelésem volt, és lábaimat bizonytalannak éreztem. Vajon mi történik velem odabent?

Panni felkapcsolta a fürdőszoba világítását, majd az ajtót kinyitva előzékenyen beengedett. Nagyon elcsodálkoztam azon, amit láttam. Középen nagy márvány fürdőkád, oldalában szerelvényekkel, a közelebbi sarokban jacuzzi-s zuhanyozókabin, míg a másik oldalon elhelyezkedő dupla mosdókagyló mögött az egész falat tükör borította be. Volt egy WC kagyló, és mellette egy hasonló, kicsit kisebb szaniter is. A hátsó sarokban volt egy fa ajtó, a felső harmadában kis ablakkal. Az ajtó mellett egy kapcsolótábla, mindenféle kijelzővel és egy nagy karos kapcsolóval. Megrémültem. Szívem szerint kirohantam volna.

A mosdókagylóhoz léptünk, és Panni megkért, hogy nyissam meg a csapot, és kézmeleg hőfokú vizet engedjek. Ő nem csinált semmit, csak egymást követően mondta a tennivalókat. Pár másodperc múlva, mikor meggyőződtem arról, hogy nem változott a hőmérséklete, akkor megtöltöttem a ballont. Ügyelnem kellett arra, hogy lehetőség szerint minél kevesebb levegő maradjon benne. Próbaképpen ki kellett nyomnom belőle teljesen a vizet, ügyelve arra, hogy nem engedhetem vissza a ballont. Elsőre nem egy könnyű feladat.

Ezt követően a külső felszínről letöröltem a vízcseppeket, és elindultunk vissza a szobába. Mondanom sem kell, hogy gyorsabban mentem ki, mint ahogy befelé. A szívem hevesen zakatolt, kezemben megremegett a labda. Szaporábban vettem a levegőt is. De kezdtem megnyugodni, nem

történt semmi.

Tanácstalanul megálltam az ágyvégnél, Panni az ágy oldalához ment, és gyengéden kitakarta Zsuzsit. Zsuzsin már semmi nem volt, és éreztem a tusfürdő kellemes illatát. Panni az ágy végéhez tett egy párnát, erre egy vízhatlan terítő, majd fehér frottírlepedők kerültek. Zsuzsi ráült a párnára, majd ebből a pozícióból hanyattfeküdt, térdeit felhúzta és széttárta.

Bár az intézetben kényszerűen együtt kellett zuhanyoznom a többi lánnyal, de ilyen mértékben még soha nem láttam nőt. Puncija tükörsima volt, és ahogy a kis ülőpárnán leültem vele szemben, láttam, hogy hüvelybemenete nedvesen csillogott. Panni mondta, hogy akkor síkosítóval kenjem be a végbélnyílást, és nagyon óvatosan kezdjem el betolni a csövet. Megtudtam, hogy a végbélnyílás körül az a sötétlila gyűrű az úgynevezett aranyér, ez ami könnyen sérül, ill vérrögösödés alakulhat ki benne, vagy begyulladhat. Nem kellett teljesen teljesen betolnom a csövet, csak háromnegyedéig. Panni odaült Zsuzsi mellé, szeretetteljesen elkezdte simogatni a hasát, hogy ellazuljon, míg engem pedig megkért, hogy lassan kezdjem benyomni a vizet.

Az a lényeg, hogy ne siess, ne kapkodj! -ez volt a fő instrukció.

Már majdnem görcsbe ragadt a kezem, mire benyomtam az összes vizet. Panni a kezemet fogva vezérelt a kihúzásnál, ezt sem lassan, sem gyorsan nem célszerű végezni. Meggyőződött arról, hogy nem csorog vissza a víz, Zsuzsi pedig óvatosan felkelve besétált a fürdőbe.

Szerettem volna mielőbb visszatérni a szobámba, de Panni még szóval tartott. Pár perc múlva hallottuk az öblítés hangját, de Panni felvilágosított, hogy még vagy negyed óráig nem kezd meg a tisztálkodást.

Közben csaknem őrületig fokozódott szorongásom, nem bírtam megállni, hogy meg ne kérdezzem, milyen helység nyílik a fürdőszobából? Képzetelemben mindenféle középkori kínzókamra meg egyebek jutottak eszembe, de azt sem tartottam volna kizártnak, hogy a hangszigetelt ajtó mögött falhoz láncolt lányok sorakoznak.

De sokkal egyszerűbb dolog volt a válasz: a szauna.

Eddig közhelynek gondoltam azt a kifejezést, hogy „mázsás kő hullott le a szívemről”, de ezt most saját magamon tapasztaltam, hogy tényleg így van.

Ha már szóba jött a szauna, Panni mesélni kezdett finnországi utazásáról:

PANNI:

A Turkui Egyetem Iparművészeti szakának professzornője hívott meg tanulmányútra, és náluk laktam. Az egyik hétvégén kimentünk a víkendházukhoz, ami egy kisebb tó partján állott. Kirándultunk a környéken, de az ottani tavasz az mást jelent, mint itt a Kárpát-medencében, csontig átfagytam, mire visszaértünk.

Ez nekik nem okozott nagy gondot, befűtöttek a szaunába, és meghívtak egy közös szaunázásra. Elképzelheted, hogy éreztem magam. Ott volt bent a férje is, a 16 éves kamasz fia, és a 13 éves serdülő lánya. Mondanom sem kell, hogy meztelenül kellett bemenni; nekik ez természetes, ott együtt szaunáznak a családok évszázadok óta. A másik kellemetlenségem az volt, hogy az északiak sokkal gyéresebb szőrzetűek, mint a közép- és dél-európai népesség. A felnőttek még csak-csak rezzzenéstelen arccal vették tudomásul a hozzájuk képest igen dús szeméremszőrzetemet, de a kamaszok megmosolyogtak. A következő napokban megtaláltam annak módját, hogy hozzájuk hasonló legyek, természetesen legközelebb emiatt mosolyogtak meg, de ez nem volt bántó.

ZSÓFI:

Rápillantottam Panni hálóingére, ő pedig észrevette tekintetemet, ezért felhúzta a hálóingét, és

felállt.

– Holnap úgyis látod majd – mutatta meg szeméremszőrzetét.

Aranyos kis félköríves formájú volt, és hosszúsága is rövidebb az érintetlenhez képest. Pár pillanattal később hallottuk, hogy Zsuzsi jön kifelé, így Panni leengedte a hálóingét.

- Nagyon ügyes voltál! - dicsért meg Zsuzsi, és jutalomként pusztát adott az arcomra.

Nem éreztem semmi kellemetlen szagot. Zsuzsi is felvette a hálóingét, majd jóéjszakát kívánva egymásnak visszatértem a szobámba. Ha lett volna kulcs az ajtóban, biztos, hogy magamra zártam volna. Legszívesebben az ajtó elé húznám az ágyat, de nem mertem megtenni. Bár velem semmi rosszat nem tettek, azért túlzásnak éreztem az ilyen mértékű intimitást. Nehezen aludtam el, sokat gondolkodtam azon, hol legyen az a határ, ameddig engedem őket. A kiszolgáltatott helyzetem miatt többet viselek el, mint amennyit normál körülmények közt, de azért mindent mégsem engedek meg nekik! Van annyi önérzetem!

VASÁRNAP

Bár kissé nehezen szundítottam el, de jól aludtam, és kipihenten ébredtem. Pihenten sokkal optimistább az ember. A „szokott” időben lementem reggelizni, nem került szóba a késő esti esemény. Az étkezést követően előzékenyen elmosogattam, és Panniék megvártak, amíg befejezem. Kérdeztek a „hogyan-tovább”-ról, de teljesen tanácstalan voltam, az intézetben nem kellett gondolkodnom a sorsomról.

Kíváncsi voltam, hogy ők mit mondanak. Akármennyire is csodálatos ez a hely, csak olyan feltételeket fogadok el, ami nem bántja az önérzetemet. Megint bújkált bennem a kisördög.

De feleslegesen. Panni és Zsuzsi maximálisan segítőkészen fordultak felém, nem éltek vissza a helyzetemmel.

Zsuzsi azt találta ki, hogy az alapítvány kézbesítője ősszel nyugdíjba megy, ha akarom, akkor beajánlana leendő kézbesítőnek. Mivel nincs helyismeretem, őszig „ingyenesként” kísérném Vali nénit, természetesen addig is kapok zsebpénzt tőlük. A másik amit kérnének, hogy segítsek a házimunkákban. Ezt természetesnek találtam, annak idején otthon is kellett takarítanom.

Rákérdeztek arra, hogy van-e tanulási szándékom?

Mondtam, hogy szeretnék leérettségizni, de olyan gyenge színvonal volt az iskolában, hogy akár előlről kezdeném a középiskolát.

Mivel mindkettőjüknek vannak ismerőseik, majd utánakérdeznek, hogy vannak-e jó tanárok, akiknél lehet magánórákat venni? Nagyon örülnék annak, ha tanulhatnék, mert enélkül nemigen találok nyugdíjig tartó állást, pedig még nem is kezdtem el dolgozni.

Valószínűleg a tegnapi eseményekből okulva a vacsora végeztével hívta fel figyelmemet Panni, hogy akkor este 9 órakor ismét várnak engem a hálósobájukba. Ez jó- és rossz hír is volt egyszerre. Rossz volt azért, mert nem felejtették el, abból a szempontból pedig jó volt, hogy legalább tudom, nem kell azon gyötrődnöm, hogy mi lesz estig. Mindenesetre 8 órakor lezuhanyoztam, majd ezt követően a pizsamába bújva olvastam az ágyamon. Szerencsére megszűnt a maró folyásom, most amikor zuhanyozáskor levettem a bugyimat, a betéten már csak minimális foltok voltak, és az is jórészt fluconazol krém maradványai. Így végre nem kellett a pizsama alá bugyit vennem, szellőzik is egy kicsit az alvég.

Teljesen elmerültem az olvasásban, váratlanul ért, amikor az előzőleg este 9 előtt pár percre beállított ébresztős rádió megszólalt. Gyorsan kikeltem az ágyból, és Panniékhoz siettem.

Udvariasan bekopogtattam, majd a szabad válaszra léptem be. Ekkor esett le, hogy csak egyszál pizsamában jöttem le, sem köpenyt, sem bugyit nem vettem fel. Bosszankodtam is rendesen magamban. Panni köntösben volt, de belépésemet követően levette; a köntös alatt már nem volt semmi, így lépett az ágyhoz, és helyezkedett el ahhoz hasonlóan, mint tegnap Zsuzsi. Zsuzsi a fürdőszobában volt még, és ahogy meghallotta, hogy megérkeztem, kijött a hálóba. Rajta sem volt semmi. Zsuzsival visszamentünk a fürdőszobába, már bekészítették Panni labdáját, melynek ballonja inkább körteformájú volt, és sárga színű. A tegnap tanultak alapján gondosan teletöltöttem vízzel, majd közösen visszamentünk a hálószobába. Én kicsit hosszasan helyezkedtem el, mint Zsuzsi, már jóval bátrabb, és határozottabb voltam, mint tegnap, egyszerűen csak beállítottam a legkényelmesebb helyzetet magamnak. Mire Panni felé fordultam, már ő is elhelyezkedett, térdeit felhúzta és széttárta; két kezével kitárulkozott, az alsó két ujjával a fenekét húzta szét, míg mutató és középső ujjával a szeméremrését. Tegnap csak úgy láttam Panni punciját, mint egy uszoda közös öltözőjében, de most részleteiben is megtekinthettem. Neki a nagyajkai voltak simák, a szeméremdombján aranyos félkörívben helyezkedett el a rövidebbre vágott szőrzet.

Zsuzsi pedig Panni hasát simogatta nagy köröket rajzolva. Óvatosan bekentem Panni végbélnyílását, neki láthatólag nincs aranyere. Óvatosan a nyíláshoz illesztettem a cső végét, majd elkezdtem bevezetni. Panni ekkor hosszasan mélyet sóhajtott, mintha a ballonból már most megindult volna a víz befelé. Elértem a megfelelő mélységet, és elkezdtem összenyomni a ballont. Kicsit megijedtem, amikor felül nedves cseppek jelentek meg, de gyorsan rájöttem, hogy ez nem a beöntővíz, hanem Panni hüvelyéből jön a nedvesség. Ahogy tekintettem kissé feljebb tévedt, láttam, hogy csiklója megduzzadt, a feji része kikandikált a csuklya alól. Zsuzsi simogatási technikája is változott, most csak a bal oldalon simogatta Panni hasát, a csípőlapát belseje felől mintegy felfelé terelve a bentlevő folyadékot. Panni térdei megremegetek. Remélem nem én okoztam fájdalmat vagy kellemetlenséget. Szóltam, hogy akkor most kihúzom a csövet, és ez rendben sikerült is. Panni összezárta lábait, majd hosszú másodpercekig várt, míg elindult a fürdőszobába. A beöntőlabdáját a kezébe adtam, azt is vitte magával.

Becsukta maga mögött az ajtót, és én is indultam volna kifelé, de Zsuzsi szóval tartott. Megdicsért, hogy most is nagyon ügyes voltam. Aztán ahogy végigtekintett rajtam, megkérdezte, hogy elmúlt-e már folyásom? Megint csak bosszankodtam magamban, ha nem veszem le a bugyimat, akkor lehet, hogy már a szobám felé mehetnék.

De válaszoltam, hogy tulajdonképpen már nincs semmi bajom, nem jön ki belőlem semmi sem. Zsuzsi kedvesen, és egyáltalán nem tolakodóan megkérdezte tőlem, hogy megnézhetné-e a puncimat? Elvörösödtem. Nem tudtam, hogy válaszoljak neki, mert röviden csak nemet szerettem volna mondani, de azt is diplomatikusan, nehogy túlzott reakciómmal megbántsam. Míg kerestem a megfogalmazás módját, Zsuzsi tovább beszélt, hogy amikor Panninak volt folyása, akkor minden reggel és este megnézte, hogy javul-e már?

Én továbbra is tanácstalanul álltam. Végére is amikor Panni segített a hüvelyembe nyomni a krémet, akkor Zsuzsi nem láthatta a hüvelybemenetem környékét, míg én tegnap este -igaz nem az én kérésem alapján- kitárulkozva láthattam őt.

Végülis kompromisszumot kötöttem magammal: a pizsamanadrágomat csak combközépig toltam le, így feküdtem hanyatt, majd kezeimmel széthúztam a szeméremrésem. Remélem ennél többet nem kíván Zsuzsi. Kicsit közelebb hajolt, de nem ért hozzám, majd végtelennek tűnő pár másodperc után azt mondta, hogy már teljesen elmúlt a gyulladás. Gyorsan felkeltem, s míg felhúztam a pizsamanadrágomat, addig volt egy elejtett megjegyzése, hogy szép formájú a puncim. Ismét elvörösödtem, de nem mertem visszaszólni.

Tudom, hogy látványosan hazudtam, de azt mondtam, hogy „fáradt vagyok, elmegyek aludni; nektek is jó éjszakát kívánok!”.

Remélem nem csaptam be magam mögött az ajtót, csak a szívem annyira dobogott, meg a kezem remegett, félttem, hogy esetleg nem kontrolláltam jól a mozgulataimat. Sietve mentem a hálósobám felé, pedig nem én kaptam a beöntést. Odabent gyorsan lekapcsoltam a villanyt és ágyba bújtam. De elaludnom nem sikerült, kavargtak bennem a gondolatok. Remélem, hogy holnap nem én leszek a soros, aki a beöntést kapja; az egész onnan indult ki, hogy nekem nyomtak be egy flaska gyógykrémet a hüvelyembe, és „ellentételezésül” ők pedig beöntést kaptak tőlem. Erre is ők kértek fel – némi gyengéd nyomásgyakorlással, nem én ragaszkodtam ehhez.

2006. AUGUSZUS 20., a második itt töltött VASÁRNAP

Kíváncsian vártam a mai napot. Bár több évet töltöttem el a főváros közvetlen közelében, még egyszer sem láttam a vizi- és légiparádét, sem pedig az esti tűzijátékot. Zsuzsi volt a kísérlő, ásványvizes palackokkal, szendvicsekkel, karimás kalappal mentünk le a budai rakpartra. Sokan voltak kíváncsiak a látványosságra, én is bámultam rendesen. Jó volt, hogy felkészülten mentünk le, mert az árusoktól csak igen drágán lehetett vásárolni. Még így is kimerülten tértünk vissza, és pihenést követően fogyasztottuk el könnyű ebédünket Pannival hármasan.

Mivel a villa nagyon jó fekvésű, a tűzijátékot a teraszról szokták nézni Panniék, engem is „meghívtak”. Már sötétedett, és este fél kilenc körül a kertben sétálgattunk, de Panni és Zsuzsi aggódva nézték a nyugati égboltot, mert vészjósló, sötét - sűrű fellegek gyülekeztek, és a szokottnál erősebb szél fújt. Néhány perc alatt annyira erőssé vált a légmozgás, hogy visszamentünk a villába, gondosan becsuktuk az összes ajtót és ablakot, és az emeleti nagy társalgóba mentünk, ahonnan nyílik a terasz. Egy-két perccel este kilenc óra előtt kitört a vihar, és legnagyobb döbbenetünkre a mennydörgés hangja és a villámlások fénye mellett a tűzijáték fakó színpompája és a robbanások hangjai szűrődtek át a viharon. Teljesen megzavarodtunk, hogy lenn a Duna-parton nincs vihar, csak idefenn a hegyen?

Mivel gyakorlatilag semmit nem láttunk a tűzijátékból, visszamentünk a saját szobáinkba, hogy a TV-n nézzük a tűzijátékot. Mintha ha csak enyhe augusztusi szellő lenne, a szokásos közkhelyekkel közvetítették a Gellérthegy környéki kilövéseket. Egyszer csak égszakadás-földindulás, vakító fény szűrődött a szobámba, a következő pillanatban dobhártyaszaggató mennydörgést hallottam. Annyira megrémültem, hogy kirohantam a galériára, és Panniék hálósobájába szaladtam be. Utólag bántott, hogy kopogtatás nélkül rontottam be, de magamon kívül voltam az ijedelemtől. Sok tragikus dolgot kellett megélnem, de talán megerőszkoláskomkor lehettem ilyen sokkos állapotban. Bebújtam közéjük az ágyba, és zokogni kezdtem. Végzetlenül megfogtam, illetve odabújtam Pannihoz. Ez nem szimpátia értéket mutatva történt, hanem véletlenszerűen, mert egyébként egyformán kedvesek nekem mindketten.

Nem tudom mennyi idő telhetett el, de mire ismét tudtam érzékelni a külvilágot, akkor Zsuzsiék az egyik hírcsatornát nézték, onnan értesültek, mekkora pusztítást végzett a vihar odalenn a folyóparton. Amikor meghallottam, hogy halálos áldozatok is vannak, ismét kitört belőlem a zokogás. Ez lett volna az első tűzijáték, amit látok, ez is tömegkatasztrófával végződik. Panni és Zsuzsi is teljesen felháborodott, hogy ők laikusként is mindig a nyugati égboltot tekintik meg, ha szeretnék tudni a várható időjárást, egy ekkora rendezvény szervezői és végrehajtói miért nem voltak képesek erre a Citadelláról?

Továbbra is görcsösen kapaszkodtam Panniba, ketten sem tudtak megnyugtatni. Egészen éjjelig néztük még a híradást, mindenhol csak a pusztítást és a menekülő embereket mutatták.

HÉTFŐ

Még csak pirkadt, mikor arra ébredtem fel, hogy nagyon kell pisilnem. Tápázkodtam kifelé, amikor furcsa dolgokat éreztem az agyamban. Nem voltam egyedül ! Illetve ahogy hirtelen éberré váltam, rájöttem, hogy ez nem az én ágyam, hanem Panniéké. Tegnap este hozzájuk rohantam be, és kimerültségemben itt aludtam el az ágyukban, kettejük között. Egy hatalmas nyári paplan alatt voltunk mindhárman, ezért óvatosan kellett kibújni, nehogy felébresszem őket. Hallottam, hogy mindketten egyenletesen szuszognak. Felkapcsoltam a fürdőszoba villanyát, és becsuktam magam mögött az ajtót. Most nyugodtabb körülmények között nézhettem körbe. De most is csak az ízlésesen berendezett fürdőszobát láttam. Mivel nem szeretnék zajt csapni a WC lehúzással, ezért rövid töprengés után a bidébe pisiltem, illetve ennek csapjával tisztítottam meg a kagylót. Nem tudtam ellenállni a kísértésnek, hogy ne nézzem meg végre a szaunát.

Végteére is az a biztos, amit saját szemeddel láatsz! – súgta a kisördögöm.

Felkapcsoltam a sauna lámpáját és tényleg csak villanyfűtésű kályha meg a falécekből kialakított padok voltak. Megkönnyebbültem. Kimentem, lekapcsoltam a villanyokat és becsuktam az ajtókat. Kifelé menet azon töprengtem, hogy mit tegyek?

- bújjak vissza harmadiknak az ágyba, kockáztatva azt, hogy felébresszem őket?
- vagy a saját szobámba és ágyamba lopakodjak vissza?

Végülis az „első gondolat a jó gondolat” mellett döntöttem. Ahhoz hűvös volt, hogy a takaró felett maradjak, kénytelen voltam visszamászni kettejük között a takaró alá. Szerencsére sikerült úgy visszajutnom, hogy egyikük sem ébredt fel, továbbra is egyenletesen szuszogtak. Ha a saját szobámban egyedül lennék, akkor visszaaludnék, de most nem tudtam. Az ágygal szemközi ébresztős rádió kijelzőjén láttam, hogy még csak hajnali öt óra van, viszonylag sokat kell várnom, míg felébrednek. Mindegy. Itt a paplan alatt a kellemes testmelegüket éreztem, az volt kissé kényelmetlen számomra, hogy nem mertem forgolódni, nehogy felébresszem őket. Háromnegyed hatkor Zsuzsi kezdett el jobbomon nyújtózkodni, látta, hogy már ébren vagyok. Nagy pusztit nyomott az arcomra, majd bevonult a fürdőszobába. Az ajtót nem csukta be, hanem csak behajtotta, így hallottam a női pisilés jellegzetes csorgó hangját, majd lehúzta a WC-t, és visszabújt mellém az ágyba, ismét kaptam egy pusztit az arcomra. Volt még bő tíz perce a rádió automatikus bekapcsolódásáig. Teljesen a jobb oldalára fordult, így nem láthattam arcát, még akkor sem, mikor felé tekintettem. Halkan megszólalt a rádió, hamarosan Panni kezdett ébredezni. Ő is kiment pisilni, majd visszajövet kitakart bennünket, hogy ideje kikelni az ágyból. Panni és Zsuzsi kibújtak a hálóingjeikből, frottír köntösbe bújtak. A papucsukat felvéve először kitekintettek az ablakon, hogy mekkora kárt okozott a vihar. Ahogy én is láttam, valószínűleg napokig szedhetem a sok letört gallyacskát és egyéb törmeléket.

Tegnap este a pizsamámban mezítláb rohantam be Panniékhoz, ezért a konyhába lemenet előtt vissza kell mennem a köntösért és a papucsért. Az ajtóban Panni ölelt magához, hogy minden rendben van, nyugodt lehetek. Egyre inkább úgy érzem, mintha szüleimként szeretnek engem. Nagyon jólesik. Már az intézetbe kerülésem előtt sem igen kaptam szeretetet, azt is inkább a nagytól.

VALAMIKOR SZEPTEMBERBEN

Már korábban is szó esett arról, hogy valamikor kipróbálhatom a jacuzzis zuhanyzót meg a szaunát, erre ma este került sor. Fürdőpapucsomban és frottírköntösömben jöttem át Panniékhoz, hármasban mentünk be a fürdőszobába. Ők meztelenül jöttek be, lévén, hogy „helybéliek”, én a törülközőtartóra akasztottam a köntösömet és a fürdőlepedőmet. Zsuzsiék a jacuzzis fürdőkádba ültek be, ott kényeztették egymást, én pedig a kabinba mentem. Nagyon kellemes volt, jól megmasszírozták a vízsugarak elgémberedett izmainkat. Jobbra-balra tettem kis fordulatokat, hogy más-más izomcsoportokat is érjen a lazító masszázs. Az egyik ilyen fordulaton történt meg az, hogy szemembe spriccelt a víz, ahogy letöröltem a szempillámról a cseppeket, a könyökömmel véletlenül levertem a folyékony szappant a tartó tálcáról. Rutinszerűleg lehajoltam érte, de a hajam csupa víz lett. Meg a bal fülemben ment be egy oldalsó vízsugár, kellemetlen fülzúgást és egy kis szédülést okozva. Fejembe tódult a vér, ahogy lehajoltam, éreztem is, hogy méginkább megszédülök, illetve a nagymértékű előrehajlás kellemetlenül összenyomta a még mindig káposztával teli gyomromat. De ez a hasi telítettség egy másodperc alatt tovább erősödött, még inkább kivörösödtem, és ahogy felegyenesedtem, szellenteni szerettem volna, de abban a pillanatban rájöttem, hogy nem tehetem meg: az a vízsugár, amelyik eddig a keresztcsontomat masszírozta, a lehajlásom miatt pont a végbélnyílásomra irányult. A kellemesen bizsergő érzés miatt nem is tűnt fel semmi különös, csak utólag jöttem rá, hogy a víz engedélyem nélkül betolakodott, és most hirtelen parancsoló kakilási inger jött rám. Nem maradt időm gondolkodni, szinte egyetlen szökelléssel a WC kagylónál teremtem, és ráülve ellazítottam magam. Elemi erővel robbant ki belőlem a víz.

Nagy szerencsém volt, hogy nem csúsztam el a vizes lábam miatt a kövezeten, de most ott ülök Panniékkel szemben, akik éppen összeölelkezve voltak, és csodálkozva néztek rám, hogy mi is történt hirtelenjében?

Aztán az ismétlődő hanghatások miatt kezdtek valamit megsejteni, bár a pontos okot nem tudták felfogni, nekem is csak a következő másodpercekben állt össze a kép, hogy a lehajlásom miatt a betolakodó vízsugár révén tulajdonképpen beöntést kaptam.

Nagyon elszégyelltem magam, nem emlékszem, hogy valaha is kakiltam-e más vagy mások előtt? Ráadásul, most ez a szokásostól teljesen eltérő jellegű.

Csak így ültömben félig hátrafordulva nyomtam meg az öblítőgombot, nem törődtem azzal, hogy a hideg víz felcsapódik a fenekemre. Szerencsére a bidé az itt van mellettem, azt mérlegeltem, vajon sikerül-e úgy átülnöm oda, hogy ne cseppenjen le a szennyezett víz?

Nem sikerült. Több barnás csepp került a padlóra. Majd jöhetek vissza a klóros fertőtlenítővel. Megnyitottam a bidé melegvizet csapját, bő folyadékkal kénytelen voltam elkezdni megmosni a fenekemet, de úgy éreztem, hogy ismét ki kell engednem magamból a folyadékot, így vissza kellett ülnöm a WC-re. Lopva Zsuzsiékra néztem, de szerencsére nem nevettek ki, hanem továbbra is tanácstalanul néztek felém. Pár perc múlva enyhült a feszültség, végre tiszta maradt a fenekem. Panni és Zsuzsi kijött a kádból, és a víztől csepegően jöttek hozzám, hogy nem történt-e valami nagy baj velem?

De megnyugtattam őket, hogy az ijedtséget és a kellemetlenséget leszámítva jól vagyok. Azt is kénytelen voltam elmondani, hogyan történt ez a baleset velem; ezen kicsit derültek, de felhívták a figyelmemet, hogy az erős víznyomás akár bélsérülést, sőt bélszakadást is okozhat, ezért nagyon kell vigyázni.

Egymásra néztek, majd Zsuzsi megkérdezte tőlem, hogy milyen volt az első beöntés? Semmi

gúnyos nem volt benne, csak érdeklődő kíváncsiság. Egyszerűen azért, mert bár Zsuzsi elsősorban kényszerűen, de Panni inkább élvezetből kap beöntést, és szeretnék megtudni, hogy milyen élményben volt részem – jóban vagy rosszban?

Igazság szerint nem a befolyási rész volt rossz, hanem a közvetlen kiürülés utáni időszak, amikor ingerem volt, de szinte semmi nem jött. De ha őszinte akarok lenni, az a végbélnyílás körüli masszázs kifejezetten kellemes volt.

Panni elmosolyodott, kézenfogott, odahúzott a fürdőkádhoz. Kihúzta a leeresztő dugót, míg a vízszint csökkent, lecsavarta a zuhanyrózsát, gyenge vízszaggal megnyitotta a csapot, és kezével nézte, hogy megfelelő-e a hőmérséklet.

Azt hittem, hogy a csiklójára irányítja majd a vízszagot, mint ahogy az intézetben láttam meg véletlenül az egyik lánynál, de Panni széles terpeszben leguggolt, és a fenekéhez közelítette a csövet. Ahogy közeledett a cső vége a fenekéhez, a vízszag megtörve szerteszét ugrált, majd egyszer csak megszűnt a visszaverődés – a víz nagyrészt Panni végbele nyelte el. Panni csukott szemmel, átszellemült arccal fogadta magába a vizet, majd nemsokára elzárta, és sietve a WC-re ült. Ha nem csöpögött volna rólam a (fürdő)víz, akkor diszkréten kimentem volna, de most nem lehetett. Szívem szerint elfordulnék, de így is megtalálom a módját, hogy tapintatos legyek. Panni végülis kiengedte magából a folyadékot, hosszasan várt, majd újabb kibocsátás történt. Én már az első rész után elkezdtem a törülközést, szeretnék mielőbb a saját helyemre visszamenni, de éreztem, hogy hamarosan nekem is helyhez kell jutnom; azt nem tudom megítélni, hogy eljutnék-e a fürdőszobáimig. Megkérdeztem Pannit, hogy helyet cserélhetnénk-e? Szerencsére igennel válaszolt. De Zsuzsinak az volt a kérése, hogy most ne összezárt térdekkel üljek le, mint az első alkalommal, hanem széthúzottan. Tulajdonképpen ezt nem értettem igazán, hogy miért kívánja így, mert szeméremszőrzetem már vagy másfél centisre megnőtt, túl sokat nem láthat. De lehet, hogy neki ez is megfelelő.

Ezt követte a szaunázás, a nagy meleg miatt mindegyikünk annyira eltikkadt, hogy szinte néma csendben szenvedtünk a forróságban.

A lefekvés előtt még néztük egy kicsit a TV-t, az egyik ismeretterjesztő csatornán egy idősebb szakállas vizisíelő úr mesélte, hogy ő kapta a világ leghatalmasabb beöntését – olyan erős volt a lécekről felferődő vízszag, ami belékerült. Zsuzsiék rám mosolyogtak, hogy mást is ért már hasonló baleset.

2006. OKTÓBER 18. - SZERDA

Javában tartott a vénasszonyok nyara, és az időjárás előrejelzés szerint ez a négynapos hosszú hétvégére is megmarad. Este a vacsoránál Zsuzsi mondta, hogy azt beszéltek meg Pannival, hogy a zempléni erdei házikóba mennénk ki. Mint megtudtam, Panninak az egyik főerdész megrendelője révén került birtokába az erdei ingatlan. Az erdő közepén, egy aranyos tisztáson áll a házikó, mely korábban erdész-lak volt, távol a lakott területektől, egy órányi gyaloglásra a műúttól. Bár a villában is alkotó magányra nyílik lehetőség, de ez az erdei lak kifejezetten alkalmas a világtól való elvonulásra, kikapcsolódásra. Messze a civilizációtól nincs elektromosság, a vizet egy közeli patakból lehet nyerni, melyet kavicsos homokszűrőn tisztítanak meg.

Távol a Csatornázási Művek felségterületétől, WC helyett árnyékszék szolgál a megfelelő célokra. Bár ez a megoldás több évezrede szolgálta az emberiséget, de Panni és Zsuzsi is idegenkedik ettől, mert a kakilás utáni tisztálkodás eléggé körülményes odakint. Ezért úgy készülnek elő, hogy a megelőző napokban kiadós beöntéseket adnak maguknak – egymásnak. Ilyenkor nem a szokásos

aranyos beöntőlabdát, hanem egy nagy térfogatú műanyag ballont használnak, melynek gyárilag van kivezetőcsöve. A zsákba akár két liter is beleférne, de csak egy – másfél liter folyadékot engednek magukba. A testhelyzetet is úgy állítják be, hogy a végbélnyílás legyen a legmagasabb helyzetben, és a kissé fejrányú lejtésben legyen a test. Amennyire lehetséges, „kimossák” magukat, így szerencsésebb esetben nem kell kakilniuk odakint.

Míg beszélgettünk, Zsuzsi felszaladt az emeletre, és vadonatúj gyár csomagolási készletet hozott le nekem és egy beöntőlabdát is. Ez utóbbit azért, hogy a merev csövét használhassam; kaptam még egy téglenyi fehér vazelint is síkosításra. Mondták, hogy saját magam eldönthetem, hogy akarom-e használni, csak azért adják oda nekem, hogy ne kelljen külön kérnem vagy beszereznem.

Amennyire visszaemlékszem, 5-6 éves koromban a nagymamáméknál volt árnyékszék, de akkoriban megengedték nekem, hogy bilibe pisiljek-kakiljak, és a felnőttek vitték ki a tartalmát; már akkor is idegenkedtem az árnyékszéktől, de most el kell döntenem, hogy melyik kellemetlenséget válasszam. Mindenesetre van még időm ezen töprengeni.

Tájékozódásképpen megkérdeztem Zsuzsit, hogy hányszor és mikor adja magának az előkészítő beöntést, mivel reggel dolgozni megyünk. Szerencsére elég korán vacsorázunk, ezért este 8-kor adja magának a beöntést, reggel viszont hajnali 5-kor kell ébredni, hogy legyen ideje kiürülni a sok folyadéknak és egyébnek. Panninak egyszerűbb a helyzete, mert ő kevésbé van időhöz kötve, így neki nem kell korábban kelnie.

Arra gondoltam, hogy esetleg most este kipróbálom a dolgot, a hajnalit azt egyelőre halasztom – nem tudom, hogy mennyi ideig tart a kiürülés, munka közben nem szeretnék kellemetlenséget. Ha Zsuzsiék is kibírják, akkor talán én is elviselem, illetve a jacuzzis balesetem során már átestem a tűzkeresztségen, igaz nem tudom, hogy akkor mennyi víz került belém.

Ennyi vízzel nem merek a szobában kísérletezni, csakis a fürdőszobában. Annyiból hátrányosabb a helyzetem, hogy nálam csak zuhanyozótálca van, fürdőkád nincs, így a hátonfekvő helyzet az kényelmetlen. Megpróbálom majd a négykézlábas helyzetet, de akkor a beáramlási sebességet nehezebb szabályozni.

Úgy döntöttem, hogy a biztonság kedvéért először csak fél liternyi vízzel próbálkozom, utána esetleg többel. A megfelelő hőmérsékletű vízből kb fél liternyit beletöltöttem az átlátszó ballonba, légtelenítettem, majd felakasztottam a zuhany tartófoglatára. Kis terpeszben leguggoltam, a zuhannyal benedvesítettem a végbélnyílásomat, utána egy kis vazelin, majd óvatosan bevezettem a hajlékony vezetékhez csatlakoztatott merev csövet a fenekembe. Kinyitottam a csapot, a víz szintje gyorsan csökkent a zsákban, ezzel párhuzamosan egyre erősebb kakilási ingerem volt. Hosszan mély levegőket vettem, igyekeztem elkerülni hasizmaim megfeszítését. Óvatosan kihúztam a csövet, még mielőtt visszafolyna a víz, majd gyorsan átültem a WC-re. Éppen csak egy kicsit erősebb kilégzéssel sóhajtottam, és megindult belőlem a folyadék. Illetve apró golyócskák is ürültek ki belőlem, meg sok felhígult béltartalom. Elcsodálkoztam, hogy a rendszeres székletürítésem ellenére mennyi massa van még bennem.

Még egyszer egy kis hasprés, és újra nyákos folyadék ürül ki belőlem. Egy enyhe kakilási inger állandósult, de megkezdtem a ballon újratöltését. Azt sejtettem, hogy ennyi folyadékot már nem lehet guggoló helyzetben beadni, ezért a cső ismételt bevezetése és a csap megnyitása után négykézlábra dőltem előre, és vártam. Annyiból kényelmetlen volt a testhelyzet, hogy zsibbadni kezdtek végtagjaim, illetve lélektanilag rossz volt, hogy nem láttam a ballonban levő víz mennyiségét és a beáramlás sebességét, csak a hasam telődését éreztem. Amikor úgy gondoltam, hogy kiürült a víz a zsákból, kihúztam a csövet, és négykézláb mászva a kagyló felé araszoltam. Hátrafordulva gyorsan ráültem, és a hirtelen ürítési ingernek még ha akartam volna sem lehetett

ellenállni. Rengeteg elszíneződött víz ürült ki belőlem, és az előző beöntés ellenére még mindig jött ki belőlem több szilárdabb székletdarab.

Az elkövetkező két órában többször engedtem ki magamból maradékot. Közeledett a lefekvés ideje, az elalvással biztos nem lesz gondom. Reméltem, hogy éjszaka nem ébredek fel arra, hogy kakilnom kell, még kevésbé, hogy esetleg szellentéssel együtt anyagkiáramlás is történik.

Az intézetben az éjszakai sírásaim során hallottam, hogy hálóteremben történt az alvóknál hangosabb szellentés, a nem hallható gyakoriságát még csak becsülni sem tudom.

CSÜTÖRTÖK

Reggel a szokottnál álmosabbnak ébredtem, visszagondolva a tegnapi estére tudatosult bennem, hogy egyfajta tűzkeresztségen estem át, és aggódva néztem meg a pizsamanadrágomat és a lepedőmet foltok után kutatva. De megkönnyebbültem fejeztem be a vizsgálódást, nem történt semmi baleset az éjszaka folyamán.

A közös reggeli során észrevehették kissé karikás szemeimet, mert kérdezték, hogy rosszul aludtam-e? Kitérően azt válaszoltam, hogy rendesen aludtam, de Zsuzsi félreérthetetlenül rákérdezett arra, hogy adtam-e magamnak beöntést? Kényszeredetten válaszoltam, hogy igen, tegnap este én is nagymosást tartottam, de hajnalban nem, illetve hogy este lesz a következő alkalom. Zsuzsi felajánlotta, hogy az esti beöntés során csatlakozhatok hozzájuk, de ezt udvariasan és határozottan elhárítottam. Egyikünk sem neheztelt a másikra emiatt, mindketten udvariassági formulának tartottuk a felajánlást. Elzárkózó válaszom hallatán Panni mentegetőzni kezdett, hogy az egyik magyar celeb – Spitzer „Soma” Gyöngyi – is azt írta, hogy barátnőivel egymásnak adnak beöntést. <http://velvet.hu/celeb/abci0303>

Zsuzsival együtt mentünk be munkahelyünkre, míg a metróra vártunk a várakozó tömegtől kissé távol megkérdezte, hogy milyen volt a tegnapi beöntés? Tárgyilagosan azt feleltem, hogy ha nem lenne ez a kirándulás, akkor mellőztem volna. Zsuzsi viszontválaszában elmondta, hogy Pannival együtt tegnap este rendesen megvolt a nagybeöntés, illetve ma hajnalban is végzett egy öblítést. Nekik ez már megszokott dolog, az ilyesfajta előkészítés inkább időben tart soká.

Zsuzsival délután elmentünk bevásárolni, ill a részemre még vettünk hátizsákot, meg túrázásra alkalmas ruházatot és túrabakancsot is. Akármennyire jó az idő, és az előrejelzés sem jelez rosszat, de esőköpenyt és meleg ruházatot is vinnem kell magammal, mert a hegyekben az őszi esték már hűvösek tudnak lenni, a nappali meleg ellenére.

Pannival csak az esti vacsorakor találkoztunk, mert a hosszú távollét miatt ma többet dolgozott. A szokásosnál kevesebbet ettünk, ösztönösen csökkentettük a salakképződés mennyiségét. Megbeszéltük, hogy előreláthatóan reggel 8 körül indulunk, hacsak Panniéknak nem kell várakozni a hajnali beöntés után.

A vacsora után visszavonultunk rezidenciáinkra, én is nekikezdtam a kényszerű előkészítésnek a tegnapihoz hasonló módon. Bár nem volt elviselhetetlen, de örültem amikor befejezván ágyba bújhattam.

PÉNTEK

Reggel 7 órakor már az étkezőben táplálkoztunk, de Panni és Zsuzsi is egy-két alkalommal kisietett,

és vagy negyedóra múlva tért vissza. Nem kellett megkérdeznem, miért volt az intermezzó. De egyikük sem volt nyugtalan vagy ideges, sztoikus nyugalommal mentek el és tértek vissza.

8 órára már becsomagoltunk az autóba és elindultunk. Jó ütemben haladtunk, és meggyőződhettem arról, hogy Zsuzsi az autópályán is jól vezet. 130-140-es tempóval haladtunk, szorgalmasan hagytuk magunk mögött a kilométereket. Egy hosszú kamionsort előztünk, mikor derült égből villámcsapásként űrült dudálást hallottunk mögöttünk. Hátrafordulva láttam, hogy egy nagy fekete Audi villogtatja reflektorait, öklét rázza a vezető, meg középső ujjával félreérthetetlen jelet mutat. Néhány másodpercebe beletellett, míg a szűk követési távolságot tartó kamionokat elhagytuk, és sikerült kievickélnünk a külső sávba. A hájas kopasz Audis öklét rázva, mutogatva száguldozott el mellettünk. Zsuzsinak keze-lába reszketni kezdett, sírógörcs gyötörte. Panni a jobb ülésből az "N" jelzéshez húzta az automata váltót, benyomta a vészvillogót, majd a bal oldalra átnyúlva óvatos kormánymozdulatokkal a leállósávba irányította az autót, itt gurultunk az emelkedőnek. Zsuzsi olyannyira sokkos állapotban volt, hogy nem tudott a fékpedálra sem lépni; amikor megállt a jármű, akkor Panni „P” állásba húzta a váltót. Zsuzsiból kitört a zokogás, Pannival együtt vigasztaltuk, hogy az álmacsó nemiszerve meghosszabbítására használja járgányát.

Zsuzsi nagy nehezen kiszállt az autóból és Panni segítségével átült a hátsó ülésre. Én segítettem bekapcsolni a biztonsági övét, annyira remegtek a kezei, hogy képtelen lett volna erre a rutin mozdulatra. Panni átvette a vezetést, folytattuk utunkat. Én a saját biztonsági övemet kikapcsolva odaültem Zsuzsi mellé, és ösztönösen hozzábújva és arcát simogatva nyugtattam. Az autópálya végéhez közeledve Zsuzsi már lecsitult, így a középső ülésen bekapcsoltam az övet, nehogy egy rendőri ellenőrzés során megbüntessenek emiatt.

Mire megérkeztünk az erdőhöz, addigra Zsuzsi már teljesen megnyugodott, csak kisírt szemei emlékeztettek az incidensre. Egyikünk sem neheztelt Zsuzsira, mert vitán felül jól vezet, és ez egy kifejezetten agresszív barom volt.

Átvettük túrabakancsainkat, és hátizsákjainkat felvéve nekiindultunk az erdőnek. Arra felhívták a figyelmet, hogy ezen a tájon előfordulhatnak viperák, de megnyugtattak, hogy kerüljük az embert, csak a hűvösebb helyeken kell jobban odafigyelni. Bő órányi gyaloglást követően érkeztünk meg a tisztásra, ahol megpillantottam a házikót. Bementünk, kinyitottuk az ablakokat és kiszellőztettünk. Jellegzetes, egyáltalán nem kellemetlen faház szag volt. Ahogy Panniék előre megmondták, a szobában egyetlen nagyméretű ágy volt, ezen alszunk majd mindhárman. Az augusztus 20.-i éjszakán már aludtam Panniékkel egy ágyban, abban maradtunk, hogy most is úgy lesz.

Körülnéztünk a házban, a fáskamra színültig tele volt, hála Panni ismerésének, de a begyűjtáshoz szükséges rőzsét azt nekünk kellett összeszedni, illetve még vizet hordtunk a tartályba.

A nyári időszakot idéző meleg, a fizikai munkával járó izzadás miatt sok folyadékot ittunk, ebből következően pisilnünk is kellett. Ahogy útközben megbeszéltük, a tisztást körülölelő erdőbe jártunk pisilni, de mindig más helyre, hogy egyenletes legyen a „környezetterhelés”.

A Nap még messze a hegyek felett volt, de már készülődtünk az estére. Begyűjtottunk sparheltbe, eközben Zsuzsiék elmagyarázták a tűzrakás és tűzgyújtás technikáját. Azon az emlékezetes nyolcadik osztályos táborozásnál volt szalonnasütés is, de akkor csak a fát hordtuk, a máglya elrendezését és a tűzgyújtást a tanárok végezték, nem is voltam a közelben. Vizet tettünk fel melegedni, és rendszeresen ellenőriztük a tüzelőanyagot és a forró vizet kiöntöttük a lavórokba.

Volt még egy fontos tevékenység a készülődés során, a kullancsellenőrzés. Külön e célra egy fehér lepedőt terítettünk az ágyra, majd teljesen levetkőzve néztük át egymást, több szem többet lát alapon. Mondanom sem kell, hogy én maradtam utoljára, és az első két vizsgálatnál láttam az alaposságot: mivel a kullancs szeret a lágyabb bőrbe befúródni, ezért egymás lágyékhajlatát és

fenekét is tüzetesen átnéztük. Tulajdonképpen csak a fenekemet nem tudtam volna saját szememmel megvizsgálni, de Zsuzsiék alaposan átvizsgáltak engem. Mivel a szeméremszőrzetem már régi teljességében van, a majmok becsületére válóan hosszasan kurkásztak, jól megnézték a puncimat és a fenekemet. Szerencsére mindnyájan kullancsmentesek voltunk, illetve ez adta az apropót, hogy majd ha hazatértünk, akkor megkapom a kullancs által terjesztett agyvelő-gyulladás elleni oltás sorozatot.

Megkezdődött a fürdetést. Mindnyájan a konyhába vonultunk. Az egyik sarokban a már korábban kialakított szögekre feltettük zuhanyozófüggönyöket, alulra pedig egy felfújható gyermek pancsoló került. Míg Panni és Zsuzsi mosakodott, addig én készítettem a további melegvíz adagokat. Zsuzsiék úgy tisztálkodtak, hogy saját maguk öntötték magukra kancsóból a vizet, míg a másikuk szappanozta – szivacsosza. Felhőtlen természetességgel mosták egymás punciját és fenekét, majd a törölték szárazra egymást. Annyira kellemes meleg volt itt a konyhai részen, hogy nem kellett tartani a megfázástól, illetve ennek megelőzésére felöltözni, mindvégig meztelenek maradtak. Végül rám került a sor. Kissé bátortalanul mondtam nekik, hogy szeretném saját magamat szappanozni, elég, ha csak rámöntik a vizet. Ezt akadékoskodás nélkül vették tudomásul. Igyekeztem minél gyorsabban végezni, de egyrészt jól esett a melegvíz megfáradt izmaimnak, másrészt a sós izzadság kissé marta a fenekemet és lágyékhajlatomat, ezért ezen területeket a többi területnél hosszabban és alaposan kellett megmosnom. Annak ellenére nagyon zavarban voltam, hogy az intézetben a többiekkel együtt, a többiek előtt kellett zuhanyoznom. Törülközéskor is szívem szerint hátat fordítottam volna, de már korábban is láttuk egymást kölcsönösen.

Zsuzsi megjegyezte, hogy nőiesen kigömbölyödtem, mióta náluk vagyok, hajam is szép csillogóvá vált. Bólintással nyugtáztam e bőknak beillő ténymegállapítását.

Mire mindnyájan végeztünk, a Nap már lenyugodott a hegyek mögött, szürkület volt, de még azért jól lehetett látni. Nem hajtottuk be a spalettákat, reggel majd a világosságra ébredünk. A melegvíz készítéskor képződött fűtés nélkül is kellemes lenne a hőmérséklet, ezért a vékony pizsamamba bújtam, de Panniék példáját követve a párnám alá tettem a melegítő ruhámat, hogyha éjszaka vagy reggel ki kell kelnem az ágyból, akkor ne hideg ruhát vegyek fel.

Az elalvás előtt még beszélgettünk, mondanom sem kell, hogy a fő téma az autópályán történt esemény volt. Zsuzsi olyan közel bújt hozzám a közös takaró alatt, hogy teljes testhosszával érintkezett velem, magához ölelt, és arcomat simogatva - puszilgatva köszönte meg a délelőtti vigasztaló szavaimat. Ezt baráti gesztusként tette, nem éreztem semmiféle erotikus töltetet.

Mivel mindannyian fáradtak voltunk, gyorsan elaludtunk. Valószínűleg én ébredtem fel leghamarabb a hajnali világosságra. Szerencsére nem kellett még annyira pisilnem, hogy ki kelljen bújni az ágyból, kockáztatva, hogy felébresztem a többieket. Panni egyenletesen szuszogott, Zsuzsi viszont fájdalmasan nyögdécselt, kapálózott álmában. Anélkül, hogy felébresztettem volna, megsimogattam Zsuzsit, aki megnyugodott, elcsendesült. Óra híján nem tudtam megítélni, mennyi idő telt a többiek felébredéséig, de már egyre inkább kellett pisilnem. Odakint még hűvös volt, így a többiekkel együtt egy vízzel félig teli vödörbe pisiltünk. Panni, mint házigazda vállalkozott arra, hogy majd később kiönti az erdőben. Felöltöztünk, megreggeliztünk, majd magunk után rendet rakva elindultunk a mai erdei túránkra. Minden órában megálltunk pár percet pihenni, illetve az ebédet az egyik út menti vendéglőben fogyasztottuk el. Pisilés is az erdőben történt. Zsuzsi hozott magával WC-papírt, azt használtuk. Délután kellemesen elfáradva értünk vissza a házikóhoz, majd a tegnapihoz hasonlóan begyújtás, kurkászás, fürdetés következett. A tegnapihoz képest kevésbé feszélyezett a többiek előtti mosdás-törülközés. Ágyba bújunk, rövid beszélgetés után gyorsan elaludtunk.

Reggel én keltem fel utolsónak, Zsuzsiék puszilgatva-simogatva ébresztgettek, hogy hasamra süt a nap. Felöltöztem, majd reggelizni kezdtünk. Étkezés közben erős bélmozgást éreztem, tudtam, hogy hamarosan kakilni kell mennem. Inkább most, mint útközben. Tájékoztattam Panniékát, hogy kissé késlekedik miattam az indulás. Viszolyogva indultam meg az árnyékszék felé, Zsuzsiék tekintetétől kísérve. Féltem magamra zárni az ajtót, ezért csak félig hajtottam be. A fedőt leemeltam a nyílásról, letoltam a nadrágomat és a bugyimat. Nem volt bátorságom ráülni a deszkára, ezért két kezemen támaszkodva engedtem ki magamból a kakit. Mivel többszöri törlés után is maradtak nyomok a papíron, ezért tudtam, hogy meg kell mosnom magam, hacsak nem szeretnék „vonalkódos” bugyit - egy showman kifejezését idézve. Azzal nem akartam húzni az időt, hogy vizet melegítsünk, ezért a tegnapi megmaradt tiszta vízzel mostam meg magam a vödör felett, majd a használt víz a fák között kiöntése után még egy kis klóros fertőtlenítőszerrel öblítettem ki. Panniék diszkréten megvártak a szobában, majd elindultunk a mai esedékes túránkra.

Délután hullafáradtan érkeztünk meg, vacsora, majd fürdés. A nehéz hátizsák miatt a vállizmaim fájdalmasan meghúzódtak, kényszerűen dörzsölgettem. Panni és Zsuzsi is már hálóingben volt, én a pizsamámban. Panni megkérdezte, hogy megmasszírozzon-e? Igent mondtam. Panni megkért, hogy bújjak ki pizsamámból, ezt megtettem, és az ágy széli részére hasaltam. Ahogy a wellness szállodák TV reklámjaiban láttam, a masször az ágy mellett oldalról dögönyözi a páciens. Panni is kicsit szöszmötölt még, -legalábbis azt gondoltam-, majd a következő pillanatban lovaglólásban ráült derekamra, és gyengéden masszírozni kezdett. Nem nehezedett rám teljes testsúlyával, de így is nehezemre esett volna kibújni alóla. Először szinte csak simogatott, majd egyre erősebbé váltak ujjai. De egyáltalán nem volt durva, jól esett görcsösen kötött izmaimnak. Nemcsak a váll- és nyakizmaimat gyúrta meg, hanem lefelé vonulva a hátizmaim, majd a fenekem és lábizmaim is sorra kerültek. Amikor rám ült, éreztem Panni meztelen fenekét és punciját, ill nagyajkain kibújóban levő szőrszálak érzéken szürkálták hátamat és fenekemet. Ahogy lejjebb csúszott, hogy a lábaimat masszírozza, éreztem hogy a hátbőrömön és a fenekemen maradt meleg nedvesség csiklandozott. Rövid idő múlva az ágy mellé lépett Panni, hogy készen vagyunk. Legszívesebben letöröltem volna magamról a nedvességet, de nem mertem, nehogy megbántsam. Ahogy visszavettem pizsamámat, észrevettem, hogy Panni is öltözködni készül; tehát ő is meztelen volt, míg masszírozott. Mondjuk éppen csípő alá ér mindkettejük hálóinge, tehát ha nem vette volna le hálóingét, akkor is nedvessé váltam volna.

Zsuzsi a masszázs utolsó percében lépett be, Panni még nem bújt vissza hálóingébe – Zsuzsi megkérdezte: „engem is megmasszírozol?” Természetesen Panni őt is megdögönyözte, így láthattam, hogy mi is történt velem. Ugyanúgy ráült Zsuzsira, mint ahogy rám is, őt is tetőtől talpig végigmasszírozta. Már azt hittem, hogy befejezi, amikor megkérdezte Zsuzsitól: „mellmasszázszt is kér a hölgy?” Válaszul Zsuzsi hátára fordult, karjait a feje fölé emelte. Mindkettejüknek szép mellei vannak, és ez a testhelyzet különösen kihangsúlyozta Zsuzsi kebleit. Panni nem esett Zsuzsi melleinek, hanem előbb a vállait és nyakát dörzsölte, majd tenyerével körbeölelve Zsuzsi melleit az ujjvégeivel masszírozta a mellizmokat. Amikor lejjebb az oldalsó hátizmot nyomkodta, észrevettem, hogy Zsuzsi mellbimbói hegyesen meredtek felfelé, és amikor felvették hálóingeiket nemcsak Zsuzsi bőrén láttam csillogó nedvességet, hanem egy nedves foltocskát is észrevettem a lepedőn. Végül úgy tértem nyugovóra, hogy Panninál egyszerűen feltételes reflex miatt jelentkezett a puncinedvesedés, ahogy láttam, Zsuzsit korábban többször is megmasszírozhatta, valószínűleg erotikus jelleggel is.

A negyedik nap már nem túráztunk, hanem rendet raktunk a házban és takarítottunk, illetve a tisztáson sütkezettünk. Viszonylag korán indultunk vissza, a várható nagy forgalom miatt. Zsuzsi vezetett, szerencsére nem volt semmiféle atrocitás útközben, nyugodtan beszélgettünk. Ahogy sejtettem, Panniék nem kakiltak odakint, és tudomásomra hozták, hogy odahaza beöntéssel kezdik majd az elintéznivalókat. Én két és fél napja kakiltam utoljára, tehát elvileg bármikor számíthatok a következőre. Remélem, hogy legkésőbb holnap reggelig túl leszek a dolgon, mert holnap már dolgozunk, és várhatólag egész nap a várost járom a kézbesítőkönyvvvel.

Szerencsére a kiadós vacsora után jellegzetes ingerem volt, így elvonultam a fürdőszobába. A megkeményedett massa kissé fájdalmasan ürült ki, de szerencsére egyéb kényelmetlenség már nem volt.

2006. október 28., szombat

Reggel a szokásos időben mentem le reggelizni, a kedvenc sajtos-szalonnás tojást készítettünk reggelire. A reggeli végeztével már indulni készültem fogat mosni és zuhanyozni, amikor Panni és Zsuzsi elmállt, és boldog (18.) születésnapot kívánva megpuszították arcomat. Egy kis dobozkat nyújtottak át, melyet izgatottan nyitottam ki, és benne egy helyes kis arany karika fülbevalót találtam. Nagyon meghatódtam kedvességükön, megköszöntem az ajándékot, és közben azon töprengtem, honnan tudhatták meg születésnapom dátumát? Azt valószínűsítettem, hogy amikor a nőgyógyászhoz kísért el Zsuzsi, akkor a személyi adatok felvétele során mondtam be születési dátumomat, tehát Zsuzsi ennyire figyelt, hogy nem felejtette el.

Megkértem, hogy még pár percre üljek még vissza az asztalhoz, egy kicsit még szeretnének beszélgetni velem. Nyugodt voltam, mert semmi változást nem észleltem, kapcsolatunk mindvégig jó volt.

Panni kezdett beszélni, arról, hogy az egyik híres pszichológus nőismerőseivel beszélt még korábban azokról a tragikus eseményekről, melyen az utóbbi években keresztülmentem, illetve hogy mindkét nem részéről csak negatív szexuális tartalmat kaptam, és teljes érdektelenséget tanúsítottam a szexualitás iránt, amikor az általános beszélgetéseink során szóba került ez a téma. Végül is azt a tanácsot adta a pszichológusnő, hogy önkielégítési technikával próbálkozzak, mert így mindenféle zavaró körülményt kizárva lesz lehetőségem megismerni a szexuális élvezettel, majd ezt követően próbálkozhatok a társsal való szex-szel is. Természetesen ha bármi gond merül fel, vagy egyébként is úgy érzem, hogy szükségem pszichológus-szexológus segítségére, akkor segítségemre lesz.

Panniéktól kaptam még egy nagyobbacska dobozt is azzal a megkötéssel, hogy ezt a szobámban bontsam ki. Azt hozzátették, hogy belátásom szerint tegyek a doboz tartalmával – ha nem akarom, nem kell használni. Sietve mentem fel a szobámba, és kíváncsi voltam, mit rejthet a doboz. Azt sejtettem, hogy meglepődöm rajta, de erre végképp nem számítottam.

Volt néhány szexológiával foglalkozó könyv, és DVD; emellett két hüvelyi és egy anál vibrátor is, meg síkosító zselé és vazelin. Kicsit elborzadtam, első indulatomban legszívesebben lehajítottam volna a galériáról az egész dobozt, de lehiggadva újra elővettem a dobozt, és átnéztem tartalmát. Abban maradtam magammal, hogy belenézek a DVD-be, mert azt lehet legkönnyebben áttekinteni, majd ezután a könyvbe lapozok bele, illetve ha nem megbotránkoztató, akkor beleolvasok.

A DVD-k egyfajta felvilágosító filmek voltak: az elsőben egy helyes lány ismertette teljes részletességgel a női test felépítését. Ő még szűz volt (és a film végéig az is maradt), ezért a hüvelyébe csak az ujját vezette be, óvakodva attól, hogy megsérüljön a szűzhártyája. Saját magát

simogatta végig, illetve a csiklóját simogatta. A vibrátor használatát is bemutatta, de leginkább a csiklójához szorította; a másik komolyabb dolog az anális vibrátor használata volt: először tisztítás céljából adott magának egy beöntést, majd végbélnyílását bevazelinozva óvatosan becsúsztotta a már működő vibrátort. Orgazmusát halk sikolyon kívül megremegő csípője jelentette.

A másik filmen szereplő lány már nem volt szűz, ő a hüvelyében is használta a vibrátort, emellett a kezével vagy a másik vibrátorral ingerelte csiklóját. A „csúcs” az volt, amikor a végbelében és a hüvelyében is volt egy-egy vibrátor, a harmadikkal pedig csiklóját izgatta. Valószínűleg én is ezért kaptam három vibrátort, hogy ezt a verziót is kipróbálhassam, ha akarom.

A harmadik filmben szűz lány volt tapasztalt férfival, míg a negyedikben tapasztalan fiú a „tanárnő”-vel.

Az első filmet megnéztem ugyan, de egyelőre nem gondoltam arra, hogy én is kipróbáljam. Ebéd után olvasni kezdtem az egyik könyvet. A karosszékekben kezdtem elfáradni, ezért az ágyamra hasaltam, és a könyvet az ágy előtti padlóra tettem. Ahogy érdekessé vált a könyv, a párnámat a combjaim közé szorítottam, majd dörgölődni kezdtem, és legnagyobb meglepetésemre nagyon kellemes érzés árasztott el. Nem volt ugyan az egész testemet átható, de kellemes volt. Annyira megragadott ez az új élmény, hogy meztelenre vetkőzve olvastam tovább, illetve a könyvben leírt történetet követve simogatni kezdtem a puncimat, majd beljebb a csiklómat. Annyira megtetszett ez a szétáradó sugárzás, hogy elhatároztam, máskor is megismétlem majd ezt.

Teltek a hetek, a munka mellett magántanárok foglalkoztak velem. Ők is azt mondták, hogy jóképességű vagyok, a vártnál gyorsabban haladtam a tanulással, és Panniék örömmel nyugtázták, hogy nem feleslegesen kidobott pénz a taníttatásom.

Az egyik nap a körúti villamoson utazva egy durva atrocitásnak voltam tanúja: egy bunkó fiatal férfi valami olyasfélét mondott egy idegen lánynak, hogy „úgy seggbe basználak!”. A lány elsírta magát ijedtében és megalázottságában, azután egy határozottabb férfiutastól elcsattan egy kiadós pofon is, a fiatal duhaj jobbnak látta leszállni a következő megállónál. A határozott utas nem egyedül utazott, a társa sporttáskáján egy AIKIDO CLUB feliratot olvastam le.

Mikor visszatértem a titkárságra, szabadidőmben az interneten rákerestem az aikido szóra, megtudtam, hogy ez egy távolkeleti önvédelmi küzdősport. Az nagyon tetszett, hogy elsősorban az ellenfél saját energiáját fordítja visszafelé, elhatároztam, hogy beiratkozom én is. Sikerült találnom a közelünkben egy szakosztályt.

Vacsorakor meséltem Panniéknak a napközbeni eseményekről és terveimről. Egyértelműen helyeselték, mert nagyon szemrevaló lány vagyok, és nem baj, ha nem kizárólag mások védelmére szorulok, illetve az alakom megőrzésére is jótékony hatású a sport. De ahogy később saját magam is rájöttem, és a magasabb fokozattal rendelkezők beszélgetéseiből is hallottam, a lelket is edzi; és több kifejezetten okos sporttárs is volt a közösségben.

Másfél évvel később sikeresen megszereztem az emelt szintű érettségi bizonyítványt. Nem azért, de kitűnő minősítéssel. Ez a pótérettségi időszakban történt, annyira gyorsan haladtam a tanulással, hogy felesleges lett volna nyárig várni. Engem is meglepett a dolog, és Panniék bízattak, hogy gondolkodjak azon, hogy milyen irányban szeretnék továbbtanulni. Magától adódott a

művészettörténet, de inkább valami kreatívabbat szeretnék.

A tavasz közepén történt, hogy az egyik jóképű srác -Marci- az edzés előtt még olvasgatta a könyvét; a könyv élén levő címnek csak az elejét láttam -STATI- feliratot, és tréfásan rákérdeztem, hogy csak nem az ütések és rúgásokat akarod statisztikázni? Félrehúzta a kezét a könyv másik feléről, és akkor láttam a teljes szöveget, hogy STATIKA. Elvörösödtem szégyenemben, és bár Marcinak lehetősége lett volna a többiek előtt kicikizni a belekotnyeleskedésemet, de szerencsére csak annyit válaszolt, hogy a statisztika szigorlaton már túl van, és egy építész jelölt számára még fontosabb statika kollokviumra készül. Értelmesen bólogattam, bár nem tudtam, mi az a kollokvium. Erre ráérezhetett az egyik nagyhangú srác is, mert tárgyba illő viccet kezdett el mesélni a körülötte állóknak:

„A lány utazik a vonaton a jogász hallgatók között, és úgy tesz, mintha ő is közéjük tartozna. Az egyik fiúnak azonban kilógott a lóláb, és udvariasan megkérdezte a hölgyet, hogy kollokvált-e már? Mire a lány egy hatalmas pofont adott, azzal a megjegyzéssel, hogy ő tisztességes nő...”

Nagy sikere volt a viccnek, én pedig szemlesütve elkullogtam onnan.

Az edzés végén Marcival együtt voltam a „takarító brigádban”. A többiek már szedelődöztek, míg mi tisztává varázsoltuk az edzőtermet. Edzés közben tilos mindenféle beszélgetés, csak a feladatra koncentrálunk, most jutott lehetősége Marcinak megszólalni az elhangzott viccel kapcsolatban: Ne vedd a szívedre, mert egy kívülállónak nem kötelező ismerni az egyetemi zsargont. Egyébként Tibi is csak első szemeszter végére értette meg, hogy mi a különbség a kollokvium és a szigorlat között, -előzőleg ugyanazon értelemben használta-, tehát pont neki nem lett volna szabad ezt elsütnie.

Nagyon jól estek Marci felmentő szavai. Ő is azon a vidéken lakhat, amerre én, többször láttam a buszon, csak ő az előző megállónál száll le. Megtudtam, hogy építészmérnök szeretne lenni, nem csak azért, mert a papája is az, hanem gyermekkorától építőjátékokkal játszik, nagyon szereti az alkotást. Ekkor hasított belém, hogy amikor a környékünkön sétálgatok, akkor is minden házat megnézek, magamban értékelem a stílust és a kidolgozottságot. Tulajdonképpen akár építész is lehetnék ... majd ezt mondom Panniéknak.

Megkérdeztem Marcit, hogy majd valamikor mesélnél nekem arról, hogy az érettségin kívül kell-e más is az építészmérnöki karhoz? Ezt tényleg csak emiatt kérdeztem, semmi másért. Marci csak annyit válaszolt, hogy hazafelé megbeszéljük. Kellemes koraeste volt, nem kellett sietnünk, kényelmesen bandukoltunk a hegynek felfelé. Marci elmesélte, hogy matematika és fizika a két legfontosabb tárgy, de a mai világban elengedhetetlen a számítástechnika ismerete, és az sem baj, ha már induláskor legalább középfokú angol nyelvismeretem van. Ez utóbbi két dolog kissé megingatta lelkesedésemet, mert német nyelvből érettségiztem – Zsuzsi is ezt használja -, számítástechnikából annyit tanultam a titkárságon, hogy a szövegszerkesztőt, az elektronikus levelezést, meg az internetet tudom használni.

Elmélázásomat egy lefelé tartó, háromfős hangoskodó csoport törte meg.

–”Szerintetek még az utcán megdugja, vagy felviszi a kórójába?” - kérdezte a főkolompos a többiektől, majd lőkött egyet Marcin. Bűntudatom támadt, hogy Marci az én tolakodó kíváncsiságom miatt került ilyen helyzetbe, ráadásul túlerőben vannak.

Marci csendesen csak annyit kért, hogy ne zaklassanak bennünket!

De a vezér tovább handabandázott, „ha nem mered megdugni a csajt, akkor majd mi besegítünk neked; nézd a szemét -mutatott rám-, hogy kívánja!”...

Ismét lendült a keze, hogy meglökje Marcit; Megijedtem, ahogy Marci hátradőlt, de aztán láttam, hogy nem azért, mert kibillentették egyensúlyából, hanem ő hajolt hátra. A hangadó kénytelen volt

Marci után nyúlni, hogy fellökje, de ezt nem kellett volna tennie: Marci villámgyorsan ráfogott a csuklójára, továbbrántotta a lendületben lévő testet, kibillentve egyensúlyából. Itt már csak egy apró lábmozdulatra volt szükség, és a következő pillanatban szó szerint pofára esett az illető. A másik duhaj látva az ellenállást, a zsebébe nyúlt valamiért, de Marci nem várta meg, hogy mit vesz elő, kihasználta az egyik kar elzárását, és földrerántotta az illetőt. A harmadik tag látva a megfordult erőviszonyokat és erősebb társai kudarcát, kikerülve bennünket lefelé kezdett el futni.

Marci felfelé mutatva rámkialtott, hogy FUTÁS!, és a következő pillanatban gondolkodás nélkül nekiiramodtam Marcival együtt felfelé az úton.

Bár számtalanszor volt elegendő az edzéseken a vég nélküli futásból és a hirtelen sprintekből, de az élet igazolta ezek szükségességét. Annak ellenére, hogy vállzsák volt rajtam, meg felfelé kellett futni, jól bírtam az iramot. Akkora előnyre tettünk szert, hogy támadóinknak reménytelen volt utánunk jönni. Túljutva a kanyaron álltunk meg, Marci az útszéli bokrok takarásában nézett vissza, hogy utánunk indultak-e, de szerencsére nem. Abban is szerencsénk volt, hogy a hegyre vezető főút alsó harmadában az útelágazás előtt akadtunk össze velük, így reménytelen behatárolni, hogy hol lakhatunk. Kifújtuk magunkat, és én nem csak a fizikai terheléstől izzadtam le rendesen. Többször néztem rá Marcira, igazi lovagként viselkedett. Egyszer összeakadt tekintetünk. És a következő pillanatban azt mondta nekem: „Zsófi! Már régóta nagyon tetszel nekem!” A következő pillanatban szinte megfulladtam, a torkomban éreztem a nyelvét. Megcsókolt! Fantasztikus érzés volt! Ledobtam a vállzsákomat a földre, és amilyen szorosan csak tudtam, magamhoz szorítottam. És csókolóztunk tovább.

MARCI:

Régóta terveztem, hogy megmondom Zsófinak, hogy tetszik nekem. Ettől az incidenstől függetlenül ma szerettem volna ezt megtenni, ez a beszélgetés a legjobb alkalom lett volna, de közbeszólt ez a három tahó. Ettől függetlenül kitartok eredeti tervem mellett. remélem nem érti félre, nem veszi tolokodásnak.

ZSÓFI:

Csodálatos érzés volt, percekre elfeledtem a körülvevő világot, majd amikor kibontakoztunk egymás öleléséből, váratlanul zokogni kezdtem. Szegény Marci annyira megijedt, hogy bocsánatot kért, nem akart sem megbántani, sem visszaélni a helyzettel. Nehéz volt megszólalnom, és annyit tudtam kinyögni, hogy már nem vagyok szűz. De Marci szabadkozott, hogy ő nem kér számon semmit sem korábbi kapcsolataimról. Végre jobban vettem a levegőt, intettem kicsit, hogy várjon, mindjárt tovább beszélek. Nagynehezen sikerült kipréselnem magamból a szavakat, hogy serdülőkoromban a mostohám megerőszakolt, intézetben nevelkedett árvalány vagyok.

Szegény Marci nagyon megdöbbsent, de azt mondta, hogy ő tisztán szerelmes belém, mindezekről függetlenül elfogad. Szeretné, ha máskor is beszélgethetne velem.

Nagyon megörültem vigasztaló szavainak, nyakába borultam, és puszikkal halmoztam el az arcát, majd a szájára is csókot leheltem. Marci hazáig kísért, végig fogta a kezemet. Én csak azért szorongtam, mert legközelebb el kell majd mesélnem az intézetből történt szökésemet és mostani életemet. A kapunál elbúcsúzott tőlem Marci, bár csodálkozott azon, hogy egy árvalány miként lakik egy luxusvillában, amelyik még ezen a környéken is átlagon felüli.

Otthon, -mert nekem lassan már két éve ez az otthonom- Panniék már vártak a vacsorával, és látták, hogy valami nincs rendjén. Aggódtak, hogy valami baj történt, de megnyugtattam őket, hogy semmi

rossz nem történt velem, azaz, hogy nagyon is örültem, mert megcsókolt egy aranyos srác, de annyira bizonytalan vagyok.

Megértőek voltak, így van ez rendjén, és őszintén remélik, hogy rendes társra találok. Természetesen az ő részükről minden marad a régiben, maximális mértékben hozzájárulnak a továbbtanulásomhoz és a megélhetésemhez. Felálltam, és odabújtam hozzájuk, hogy ennyire szívükön viselik sorsomat.

Lezuhanyoztam, majd az ágyban forgolódva azon töprengtem, hogy mit és hogyan mondjak el Marcinak; nem szeretnék csalódást okozni neki, de ugyanakkor őszintén mindent el akarok mondani magamról, nehogy később ábránduljon ki belőlem. Nehezen aludtam el. Nagyon vártam a következő edzés végét, és hogy kettesben beszélgessek Marcival.

Eljött a nap. Legszívesebben kihagynám a mai edzést, mert úgy érzem, nem tudok koncentrálni a feladatok végrehajtására. De muszáj, nem szabad, hogy Marci figyelmét is elvonjam az edzésről. Bár nem szeretek az edzés után lezuhanyozni -elhangzott néha egy-egy Lucy (ti ősemler lány) kifejezés a szőrzetem miatt, de most mindenképpen kell, mert nem akarok izzadság szempontból kiábrándító lenni. A múltkor ráfoghattam a futásra az izzadságot, most nem.

Marci a hegyen levő csendes kis családi vendéglőbe hívott meg, de arra kértem, hogy olyan helyre menjünk, ahol kettesben maradhatunk. Hosszas töprengés után azt mondta Marci, hogy akkor a házuk ebédlőjébe menjünk; megígérte, hogy csak ott leszünk, és nem él vissza a helyzettel. Ezt nem is feltételeztem róla, annál sokkal jobb ember.

Megérkeztünk a házba, Marci felment a szüleikhez, hogy lehetőség szerint ne zavarjanak bennünket. Szerencsére nem volt semmi nehézség.

Marci nekiállt vacsorát összeállítani, de segítetttem neki, mert így értelmesen telt az idő, nem pedig magamban szorongtam. Segítettem a tálalásban is, bár a helyismeret hiány miatt csak korlátozott mértékben. Aztán eljött az idő, amikor beszélnem kellett. Bár nagyon megértőnek tűnik Marci, de azt nem tudhatom, hogy mit szól élettörténetemhez, lehet, hogy udvariasan hazakisér, és végleg elbúcsúzik. De akkor is el kell mindent mondanom! Attól nem tartok, hogy az edzésen kibeszélne, annál sokkal korrektebb. Halk, kellemes háttérzenét kapcsolt be, és ...

... és mesélni kezdtem... -bár előzőleg már elmondtam-, sajnos azzal kellett kezdenem, hogy a mostohám megerőszkolt, és emiatt intézetbe kerültem. Időközben az anyám májzsugorban meghalt, de nem láttam őt, mióta bekerültem az intézetbe. Aztán jöttek a megaláztatások az intézetben és a szökésem. Meg a szökésem után három nappal a szerencsés fordulat, és hogy a környékre kerültem. Örök titoktartás kérése mellett elmondtam, hogy jótevőim némi kényszerűségből adódóan a lesboszi szerelem hívei, de én kívül maradhattam ebből.

(bár megfogadtam magamban, hogy minél előbb elmondom, kezdetekben milyen intimitásokban voltam velük, de most nem akartak túlbonyolítani a mondandómat, nehogy megelégteljen)

Elmondtam a kézbesítői állásomat, a magánúton történt felkészülést az érettségire, illetve a pályaválasztási töprengésemet.

Láttam Marcin, hogy nagyon figyel, lesi szavaimat. Figyeltem a gesztusait, a tartását, de semmi ellenszenvet vagy elutasítást nem vettem észre. (Zsuzsi munkakörénél fogva sokat foglalkozik emberekkel, ő tanított meg a testbeszéd árulkodó jeleire. Amikor bent voltam az irodában, és láttam az ügyfeleket, később Zsuzsi mindig mondott valami érdekeset, belőlem is elég jó emberismerő lett).

Azt elmondtam, hogy leszámítva az erőszakokat, nem volt szexuális kapcsolatom. {amint korábban írtam Panniékkal kapcsolatban, szerintem az nem volt szexuális tartalmú, bár volt némi bűjtatott erotikus felhang bennük – ezért nem beszéltem erről most, talán majd később.}

MARCI:

- Tudom, hogy nagyon ciki, de annak ellenére, hogy már 21 éves vagyok, még nem feküdtem le senkivel. Inkább elmondom az igazat, mintsem reménytelenül ügyetlennek tartásál. Odabújtam Zsófihoz, fejét a vállamra billentettem, megpuszítottam, és átöleltem a derekát. Meg kezemet kissé lejjebb csúsztatva a csípőjét is megsimogattam :-)
Szeretném, ha elfogadnál barátodnak !

ZSÓFI:

Marci beismerése kissé váratlan volt, mert az én szememben olyan klassz srác, ha olyan mentalitású lenne, akkor minden nap másik lányt vihetne az ágyába. Az edzésen is észrevettem, hogy több lány lopva rátekin.

Azt most korainak tartom elmondani, hogy két évvel ezelőtt milyen felvilágosító filmeket és könyveket kaptam, de egyrészt, ha hazamegyek, akkor újra megnézem a tapasztalt és tapasztalatlan férfira vonatkozókat, illetve a későbbi lehetőségektől függően eldöntöm, hogy kölcsönadom neki, vagy együtt nézzük meg, vagy közös kísérletezgetéssel ismerjük meg egymást szexuálisan.

Csókot leheltem az ajkára, és én is átöleltem. - Szeretnék a barátnőd lenni !

Marci viszonzta a csókot, felálltunk, és megöleltük egymást. Végigsimogatta a hátamat, de a fenekemnél megállt. (pedig nem tiltakoztam volna ha tovább megy lefelé). Mindenesetre változó erővel szorított magához, lehet, hogy a melleimet szerette volna érezni.

MARCI:

mézédes („honey”) ez a lány, érzéki a csókja és minden mozdulata.

És bár órákon át így maradtam volna vele, kibújtam az öleléséből és témát változtattam:

Amint vége a most következő vizsgaidőszakomnak, foglalkozni kezdünk a számítástechnikával, a műszaki rajzzal és az angollal. Ha elfogadod a javaslatomat, akkor a vizsgaidőszakom végéig maradjunk ilyen szinten barátok, és ezután mélyítsük el a kapcsolatunkat!

ZSÓFI:

Éreztem, hogy Marci nem féltékenységből, hanem mindkettőnk iránt érzett felelősségből javasolta, hogy egyelőre maradjunk meg ezen a kapcsolati szinten. Bár a szerelmeseknek egy percet is szörnyű várakozni, de elfogadtam javaslatát. Az mindenesetre emberi nagyságát jelzi, hogy hosszútávra is képes gondolkodni, és a pillanat hevessége ellenére józanul tud dönteni.

A beszélgetés után megöleltem, sokat csókolóztunk, majd hazakisért. A kapuban is sokat csókolóztunk, nagyon nehezen ment a búcsúzás.

Az edzések után együtt jártunk haza, de mindketten sokat tanultunk -én az angolt kezdtem el. Marci sikeresen letette vizsgáit.

Szerencsére az alapítványnál a nyári időnyben kevesebbet kell dolgoznom, így ebéd után már

hazamehetek. Arra lelkiekben felkészültem, hogy bármikor elmélyülhet a kapcsolatunk annyira, hogy a szexet is elkezdjük. De kissé szorongtam is, hogy vajon Marci elfogad-e szőrös puncival, vagy csak „szőrikének” hívna? Panni a nagyját-, Zsuzsi az egész punciját szőrteleníti, az edzésen a lányok többsége is kisebb-nagyobb mértékben szőrteleníti punciját. Az edzések szünetelnek a nyári időszakban, így legalább egy komplikáló tényezővel kevesebb van.

Az elmúlt napokban otthon már az interneten olvastam a megfelelő fórumokat, ezért úgy döntöttem, hogy hazafelé menet bevásárolok egy drogériában. Természetesen a pesti oldalon levő üzletbe mentem, nem akartam környékbeli ismerőssel összefutni.

Első lépésként elmentem egy kozmetikushoz, és a lábamat valamint a hónaljamat gyantáztattam.

- Fazonigazítás nem lesz? - kérdezte tolakodóan a kozmetikusnő, de nyomatékosan megismételtem, hogy lábszár és hónaljgyantázást szeretnék.

Otthon elvonultam a fürdőszobámba, és nekikezdtam a legkényesebb műveletnek. Bár eszembe jutott a két évvel ezelőtti megaláztatásom, de úgy voltam, hogy bármit megteszek Marci kedvéért, csak nehogy visszataszító legyen egy lánnyal való első élménye. Azon is töprengtem, hogy mit mondok Zsuzsiéknak, ha észreveszik a változást, bár remélem, hogy egyrészt diszkrétek lesznek, másrészt szó nélkül is tudják majd a választ.

Marcival úgy beszélünk meg, hogy péntek délután megyek el hozzájuk, a szülei a balatoni nyaralójukba utaznak le, így kettesben lehetünk együtt. Koradélután fodrásznál voltam, otthon halvány szemhéjfestéket kentem fel, és kedvenc gyöngy fülbevalómat tűztem be, amit karácsonykor kaptam Zsuzsiéktól. Saját magamat elég helyesnek tartom mindenféle flancolás nélkül is, és nem akarok úgy kinézni, mint egy pláza-cica. Amúgy is soha el nem múló viszolygást váltanak ki belőlem; valószínűleg tudatalattim is elutasítja őket, mert többen megvetően-lenézően tekintettek rám, amikor a bevásárlóközpontban élelemmaradék után kuncsorogtam.

Tegnap Zsuzsitól megkérdeztem, hogy milyen parfümöt javasol, abból cseppentettem a ruhámra és a nyakamra. Bár nem beszélünk arról, hogy ott alszom, de ez annyira várható, hogy pamut hálóinget, tusfürdőt és fogkefét is betettem a hátizsákomba, valamint bugyikat, szabadidő ruhát és pólót.

Egy fontos dolgról még nem beszélünk Marcival, ez a fogamzásgátlás. Szerencsére elég stabil ciklussal menstruálok, de a naptármódszert megbízhatatlannak tartom, egyébként is most vagyok a féldőnél, tehát a legfogékonyabb időszakban.

A megbeszélt időben Marci megérkezett a ház elé, sietve elköszöntem Pannitól, és mondtam, hogy ne várjanak haza estére. Szinte repültem az előkertben, a kapu előtt Marci nyakába ugrottam, és megcsókoltuk egymást, majd kézen fogva elindultunk a házuk felé. Megdicsért, hogy szép a hajam, kellemes az illatom, és nagyon szexi vagyok a szoknyámban és a blúzomban.

Nekik is nagyon szép házuk van, a kertben szép virágok, árnyékos lugas.

Nem rohantunk ajtóstól a házba, az étkezőben egy kis tejszínhabos epret ettünk, majd ezt követően mentünk fel a szobájába.

Ha nyugdíjasok lennénk, akkor a lugasban ülnénk le, de minthogy fiatalok vagyunk, Marci szobájába mentünk. Kíváncsi voltam, hogy kamaszos dolgok lesznek-e a falon (akt képek, autós posztterek), vagy pedig felnőttes a berendezés? De inkább úgy jellemezném Marci szobáját, hogy mérnökien puritán, minden pontosan a helyén van. Neki is franciaágya van, mint később elmesélte, már fiatalon arról ábrándozott, hogy barátnőjével együtt alszik majd benne.

A sarokban volt az íróasztala, rajta két LCD monitorral, az asztal oldalában volt a számítógép. A szobában csak az íróasztalhoz tartozó szék volt, ezért az ágyra ültünk rá. Mivel indulás előtt vettem

fel a tiszta ruháimat, ezért nem kérdeztem meg, hogy leülhetek-e? Ha a városból mentem haza, akkor előbb mindig átöltöztem, azután léptem a „tiszta” területre. A tömegközlekedés során nem lehet tudni, hogy hány fertőző hajléktalan ült előzőleg az ülésen.

A redőny hézagosan volt leeresztve, diszkrét világosságot engedett a szobába; de gyertyákat is láttam a háttérben.

Marci is mellém ült, beszélgettünk, majd kicsit viccelődtem is, de csak azért, hogy hanyatt vág hassam magam. Marci is mellémdőlt, majd fekvő helyzetében oldalt fordulva megcsókolt. Hosszasan, szenvedélyesen csókolóztunk, felváltva szívtuk át egymás nyelvét a saját szánkba. Annyira belemélyedtünk, hogy Marci már nem csak az arcomat simogatta, hanem lejjebb a nyakamat, majd a melleimet is. Nagyon kellemes volt, éreztem, ahogy a mellbimbóim meredeznek. Mivel selyem melltartót viselek, nem pedig kosarasat, Marci is megérezte a változást, és annyira megigézte, hogy elkezdte kigombolni a blúzomat. Engedelmesen Y alakban széttártam a karjaimat, ő pedig a kigombolás után kibújtatott a blúzból, szétkapcsolta a melltartómat, majd hanyattfektetve óvatosan rámhasalt, és csókokkal halmozta el melleimet, majd a mellbimbóimat kezdte nyalogatni. Fenomenális érzés árad szét bennem, Marcit is annyira megbűvölte, hogy úgy tűnt, mintha soha nem akarná abbahagyni. De csak azért hagyta abba, mert ő is kezdett kibújni ruháiból, illetve levette rólam a szoknyát. Láttam, hogy nagyon nézi a bugyimat, és sejtettem, hogy abból a szempontból is nézi, hogy milyen a szőrzetem. Marcin is már csak az alsónadrág volt, amikor ráültem a hasára. Éreztem, hogy valami nagyon ágaskodik Marcinál, de fölé hajlottam, és melleimet közelítettem a szájához. Két kezével gyengéden megsimogatta, majd amikor kis szünetet tartott, levettem a bugyimat. Ő is levette az alsónadrágját, de egyelőre én maradtam felül. Láttam, hogy őszinte kíváncsisággal néz puncimra, ezért széttárt combjaimmal kissé feljebb csúsztam. Nem szólalt meg, tekintetében benne volt az őszinte csodálat, és az erotikus varázs. Megsimogatta combjaimat, majd kérte, hogy feküdjek mellé. A párna mögé nyúlva gumi óvszert vett elő, és remegő kézzel feltépte az alufólia csomagolást.

Örültem annak, hogy Marci ennyire odafigyelő, és nem hozott kellemetlen helyzetbe abból a szempontból, hogy a legintimebb pillanatokban kelljen rákérdeznem a védekezés módjára, ill közölni vele, hogy most vagyok a leginkább fogamzóképes. Felhelyezte a gumit, majd a combjaimat széthúzva annak belfelszínét, majd a nagyajkaimat kezdte simogatni. Éreztem, hogy hüvelybemenetem erőteljesen nedvesedik, fokozatosan egyre jobban széttártam a combjaimat. Ez teljesen ösztönösen történt.

MARCI:

Titkon reméltem, hogy már további intimitásban is lesz részünk, de ez minden képzeletemet felülmúlta. Nagyon erotikus volt, ahogy nagyajkai és szeméremrése kirajzolódott a bugyiján. Csupasz puncija miatt vegyes érzelmek keringtek bennem: egyrészt óriási vonzerőt gyakorol, meg így könnyen láthatom a csiklóját is, de ugyanakkor azt is sejtem, hogy ez valamilyen mértékű kényelmetlenséggel is jár. Ha valamikor szóbakerül ez, akkor tudomására hozom, hogy miattam nem kell borotválnia magát.

Amennyire jól indultak a dolgok, annyira váratlanul problémák jelentkeztek. Nagyon lecsökkent a merevedésem. Ezt Zsófi is észrevette, és próbált segíteni azzal, simogatta a hasamat és a combomat, de érdemben nem változott a helyzet. Az idő múlásával egyre inkább reménytelennek tartottam, hogy behatoljak. Kényszerűen közöltem Zsófival, hogy ne haragudjon, de nem sikerül. Szerencsére Zsófi nagyon megértő volt, nem nevetett ki, nem tett megjegyzéseket, hanem azt mondta, hogy bármit tehetek vele. Arra kértem, hogy engedje meg, hogy a nyelvemmel megsimogassam a

csiklóját. Kissé elképedt a kérésemen, de kacéran széthúzta combjait. Láttam, hogy a csikló feji része kibukkan. Amikor odahajtottam a fejem a combjához, udvariasan becsuktam a szemem, elkezdtem nyalogatni. Bár nekem nem okozott közvetlen izgalmat, de mégis annyira bensőséges és erotikus volt, szívesen nyalogattam hosszú percekig keresztül. Majd Zsófi a hátamra fektetett, mellémtérdelt, és ő is a nyelvével kezdett el ingerelni. Bár nagyon jól esett, de nem sikerült merevedést elérnie. Eljutottam arra pontra, hogy már abbahagyhatjuk az ilyen mértékű szexuális játékot, egymás mellé feküdtünk, és simogattuk egymást, meg csókolóztunk. Zsófi megnyugtatóan, hogy elég sokat olvasott már a szexről, tudja, hogy az első időszakban előfordulnak ilyen problémák, de türelmes és segítőkész lesz. Őszinte szeretettel öleltem meg és szorítottam magamhoz. Hamarosan arra kért Zsófi, hogy menjünk zuhanyozni, mert mindketten nedvesek vagyunk.

A szekrényemből kivettem két fürdőlepedőt, az egyiket Zsófinak nyújtottam, de nem tekerte maga köré, hanem a lerakta az ágyra, hátizsákjából kivette a tusfürdőjét, majd a törölközőt a kezébe fogva magával vonzolt a fürdőszobám felé. Előzékenyen előreengedtem a zuhanyhoz, de azt mondta, hogy pisilnie kell, majd válaszat meg sem várva ráült a kagylóra, és kiengedte magából a felgyülemlett folyadékot. Kissé zavarban voltam, hogy ennyire feszélyezettlen, de végeredményben egymás között ezt megtehetjük. Igazából nekem is kellene pisilnem, de tudom, hogy szexuális izgalom közben, ill közvetlenül ejakuláció után nem tudom kiüríteni a hólyagomat.

Megnyitottam a zuhanyt, beállítottam a víz hőmérsékletét, majd udvariasan előreengedtem Zsófit. Megkért, hogy mosdassam meg, folyékony szappannal végigtisztítottam a bőrét. De nem elégedett meg ezzel, „a puncimat is, légy szíves!” Ahogy odaért a kezem a puncijához, rátenyerelt a kézhátamra, és úgy mozgatta kezemet. Nagyon érzéki volt.

ZSÓFI:

Nagyon örültem, hogy igazi szexuális játékban volt részem, azzal, akivel nagyon szeretjük egymást. Kedves, figyelmes és gyengéd volt. Remélem, hogy nem miattam lankadt el, mindenesetre azért itt a fürdőszobában is minél több erotikát nyújtok neki, hogy még inkább felkeltsem a vágyát. Meg nekem is kellemes érzés volt, ahogy puncimat simogatva mosta meg.

Törölközés után csak azért öltöztünk fel, mert lementünk a kertbe beszélgetni. Pusztán helyismertetési okokból körbevezetett a házban. Majd korán megvacsoráztunk, és visszamentünk a szobájába, és egyszerre rohantunk az ágyhoz. Darabonként felváltva vettük le egymásról a ruhadarabokat, meztelenül feküdtünk le, és csókolóztunk, meg simogattuk egymást. Amikor abbahagytuk, elővettem a hálóingemet, és megkértem, hogy mutassa meg a saját pizsamáját! Neki rövidujjú világoskék pizsamája volt, nekem rózsaszínű pamut hálóingem. Előzékenyen szeretne volna rám adni a hálóinget, de azt kértem, hogy meztelenül aludjunk. Láttam rajta, hogy örül ennek a lehetőségnek. A meleg miatt csak egy hatalmas paplanhuzattal takaróztunk be, ez alatt bújtunk egymáshoz. Majd amikor álmosodni kezdtünk, akkor „kifli” formációban helyezkedtünk el, illetve miután megsimogatta a cicimet, azután a két combom közti puha dombra helyezte kezét. Derekamnál meleg nedvességet éreztem, és így aludtunk el. Éjjel arra ébredtem fel, hogy igen melegem van; keze még mindig a puncimnál volt. Óvatosan kibújtam öleléséből, megsimogattam az arcát, és hűvös paplanhuzat részletbe takarózva ismét elaludtam.

Reggel arra ébredtem, hogy kimászik az ágyból, pisilni ment. Valószínűleg csak azért csukta be az ajtót, hogy az öblítővíz csobogása ne ébresszen fel, de nyitott szemmel vártam visszajövetelét. Végigtekintettem rajta, ahogy az ágyhoz jött, majd én mentem ki pisilni, de nyitva hagytam az ajtót. Végezvén a reggeli legelső teendőmmel, visszamentem, és ráhasaltam az ágyra. „Elfeküdtem a

nyakam!” - szimuláltam, erre Marci mellém térdelt, és masszírozni kezdte a nyakam és a hátam. Lopva oldalt néztem, de nem voltam olyan helyzetben, hogy feltűnés nélkül megnézhessem, milyen mértékű izgalmat okoz neki. Kissé bátortalanul a fenekemet is egy-két alkalommal megdöngönyözte, de biztatásként kértem, hogy folytassa, ott is jól esik. Majd amikor véget ért a masszázs, akkor a hátamra fordultam. Láttam Marci csillogó szemeit, meg úgy tűnt, hogy a bátorságot gyűjti valamihez, végül lassított filmfelvételhez hasonlóan a szeméremdombomhoz hajolt, és megpuszilta. Mivel mindketten éhesek voltunk, ezért szabadidő ruhát magunkra véve lementünk a konyhába reggelizni. Utána közösen elmosogattunk, is a szobába visszamenet arra kért Marci, hogy a reggeli tisztálkodást azt különállóan végezzük. Gondolom azért, mert ő is reggel kakil, és ez azon dolgok közé tartozik, amit lehetőség szerint még a párja előtt sem végez az ember. Ezt elfogadtam, és ezzel máris kezdetét vette közös szabályaink kialakítása.

A délelőtt folyamán vígjátékot néztünk, majd ezt követően mirelit termékekből készítettük el ebédünket. Közös mosogatás, majd a kertben kiakasztott függőágyakon sziesztáztunk egy kicsit. Miután kipihentük magunkat, visszamentünk a szobába. Marci megizzadt a meleg koradélutáni időben, nekem is melegem volt, ezért Marci megkérdezte, hogy nem zuhanyoznánk-e? Rámosolyogtam, mert egyrészt tényleg jólesik a hűs víz, másrészt sejtettem, hogy erotikus felhangja is lesz. Nem tévedtem. Bár Marci nagyon korrektül felülről kezdett el mosdatni, amikor a puncimhoz érkezett, hosszasan időzött el, ennél többet talán csak fenekem domborulatát mosta. Egymásfelé fordulva törölköztünk meg, majd irány az ágy. Hosszas előjáték ellenére most sem volt olyan merevedése, hogy sikerült volna behatolnia. Láttam rajta, hogy szomorú emiatt, de bízattam, hogy előbb-utóbb sikerül majd. Mivel olvastam a „vőlegénybetegségről”, rákérdeztem, hogy nem túl kellemetlen-e neki? De azt válaszolta, hogyha benne marad a sperma, akkor talán legközelebb könnyebben sikerül az ejakuláció.

Segítségnyújtásképpen megkérdeztem, hogy mit szólna ahhoz, ha egymás előtt maszturbálnánk? Láttam az arcán, hogy vegyes érzelmeket váltottam ki belőle, de elmagyaráztam, hogy a fiúk számára izgató látvány egy maszturbáló lány, illetve mindkettőnkben elég magas szexuális feszültség maradt, azt is levezethetjük együtt. Rászánta magát a dologra azzal a kiegészítéssel, hogy azért egymást is simogassuk, hogy mégis társas szex legyen.

A játék során azzal is erősítettem a társas jelleget, hogy arra kértem, hogy ujjával óvatosan nyúljon bele a hüvelyembe, és ezzel is segítsen fokozni szexuális élvezetemet.

MARCI:

Nagyon örültem, hogy Zsófi ennyire segítőkész, illetve átsegít a kezdeti időszakon. Mivel elmondása szerint velem van először önszántából, valószínűleg ő is rendszeresen végezhetett önkielégítést, ezért tud irányítani a testén.

Nem akartam hinni a fülemnek, amikor arra kért, hogy nyúljak be a hüvelyébe. Nem volt semmi ellenérzésem ezzel szemben, de annyira bensőségesnek tartom ezt a lehetőséget. Amikor elérkezett a csúcspontra, azt én is éreztem az ujjamon. Gyönyörű volt szirén-énekét hallgatni.

A lecsendesedési időszakban sokat simogattam és csókoltam, majd felhelyeztem a gumit, és magamat kezdtem stimulálni. Becsuktam a szemem, és Zsófi puncijára ill csiklójára gondoltam. Azután -ahogy serdülőkorom óta minden alkalommal- bekövetkezett az ejakuláció. Annyiból örültem, hogy Zsófi legalább láthatja, hogy ejakulációképes vagyok, nem pedig egy csont-impotens srác. Miután én is visszaálltam nyugalmi állapotomba, a leesés ellen védendő, a gumit fogva együtt mentünk a fürdőszobába. Zsófi a fürdőkádban zuhannyal mosta meg punciját, én a mosdócsapnál öblítettem le a maradványokat.

Vasárnap apuék nem várták meg a Balatonról visszainduló csúcsforgalmat, korán hazaértek. Bemutattam nekik Zsófit, nagyon helyes lánynak találták. Uzsonnára közösen gyümölcsöt ettünk, eközben szüleim sokat beszélgettek Zsófi-val. Annyit már korábban elmondtam, hogy intézeti árvalány, ezért nem tettek fel neki tapintatlan kérdést.

Nagyon reméltem, hogy szüleim a következő napokban nem fordulnak szembe a választásommal. Bár tudom, hogy még csak rövid ideje ismerem Zsófit, és a szerelem is beszűkíti a gondolkodásomat, de semmi olyat nem észleltem, mely alapján Zsófi hátsó szándékától vezérelve kötődik hozzám.

Mivel én hétközben vidéken leszek építési gyakorlaton, és Zsófi is dolgozik, úgy beszélünk meg, hogy a mostanihoz hasonlóan pénteken jön hozzánk. Addig is minden este telefonon beszélgetünk.

ZSÓFI:

Bent a munkahelyemen is észrevették euforikus állapotomat, ebből tudták, hogy szerelemes vagyok. Nagyon vártam már a hétvégét, hogy újra találkozhasak Marcival. Remélem, hogy szülei sem ágálnak majd ellenem, bár beszélgetésünk alapján ez nem várható.

Esténként újra meg újra megnéztem a felvilágosító filmeket, és arról fantáziáltam, hogyan izgatam fel Marcit. Annyira kívántam a szexet, hogy kényszerűségből minden nap kielégítettem magamat, de csütörtökön már megtartóztattam magam, Kicsit büntudatom volt a maszturbálás miatt, de talán Marci megbocsátaná, ha tudná ezt.

MARCI:

Nagyon vártam már a hétvégét. Állandóan nedvesedtem, de azért sikerült a munkára is koncentrálnom. A felfokozott szexuális vágy miatt szívesen maszturbáltam volna, de egyrészt azért tartózkodtam, hogy minél szenzitívebb legyek Zsófi-val, másrészt nyomasztott volna a „hűtlenségem”. Kamaszkorom óta rendszeresen maszturbálok, az évek során összesen 4-5 alkalommal volt spontán éjszakai ejakulációm, remélem most nem történik ez velem.

Mire pénteken hazaértem, apuék már lementek Balatonra. Bevásároltam hétvégére, lezuhanyoztam, tiszta ruhát vettem fel, majd telefonos megbeszélést követően mentem Zsófihoz. Lent a kapuban a nyakamba ugrott, hosszasan csókolóztunk, majd hátizsákját felvéve elindultunk.

Útközben is már nedvesedtem, szívem a szokottnál gyorsabban dobogott. Éreztem, hogy nagyon kívánom Zsófit. Hétközben sokat fantáziáltam arról, hogy most hogyan szerelmeskedünk.

Felmentünk a szobámba, kezet mostunk, majd levetkőztettük egymást, és máris az ágyon feküdtünk. Hosszas előjáték után már arra készültem, hogy megkísérlem a behatolást, de Zsófi volt felül. Váratlanul megfordult rajtam, punciját az arcomba nyomta, és éreztem, hogy cserébe ő a szájával és nyelvével kényeztet. Az orromon gyakorlatilag nem kaptam levegőt, kénytelen voltam a szájamon venni, miközben csiklóját simogattam a nyelvemmel. Nem tudtam megállni, hogy a hüvelybemenetét ne nyalogassam, de volt úgy, hogy a húgycsőnyílását is megsimogattam. Nem éreztem semmi kellemetlent.

Zsófi nagyon ügyesen ingerelt, mert egyre kellemesebb érzés áradt szét bennem, majd volt egy pont, amikor tudtam, hogy rövidesen bekövetkezik a kilövellést. Szóltam Zsófinak, hogy pillanatokon belül megy... De Zsófi nem hagyta abba az ingerlést, és bekövetkezett, amire vártam. Kudarcсорozatom tulajdonképpen megtört ezzel, kicsit nyomasztott, hogy nem a hüvelyében ért a kielégülés. De remélem, hogy hamarosan ott is megtörténik.

ZSÓFI:

Nagyon erotikus volt, ahogy a számba vettem, és a merevedés mértékéből éreztem, hogy elég jó stimulálást sikerül elérnem. Nagyon kellemes érzés volt, ahogy lent a meleg nedves nyelvét éreztem, ez is fokozta az élményemet. Marci lelkiismeretesen szólt az ejakulációja előtt, de egyrészt nagyon kegyetlen lett volna abbahagyni az ingerlését, másrészt számomra is izgató volt a helyzet. Meleg, sós ízű lágy kocsonyát éreztem a nyelvemen és a szájpadrásomon. Szívem szerint ugyanúgy lenyeltem volna, mint csókolózás során a nyálát, de olyasmit is olvastam, hogy később – a petevezetékben- már ismert idegen anyagként támadná meg immunrendszerem az ivarsejteket, ezért hamarosan kimentem a mosdóhoz, és kimostam a számot. Siettem vissza Marcihoz, aki megilletődve feküdt az ágyon. Láttam rajta a boldogság mosolyát is. Tudom, hogy nehéz szavakba önteni azt, amit érez, de ahogy megfogta a kezem és megsimogatta, mindent elárult. Vacsora után szerelmes filmet néztünk meg, majd a múltkorához hasonló módon elaludtunk.

Reggel felébredve indult a nap, étkezés, majd tisztálkodás. Egy közeli, népszerű kirándulóhelyre mentünk el, ott is ebédeltünk, majd koradélután, amikor már kellemetlen volt a tömeg, akkor hazamentünk. Zuhanyozással hűsítettük le magunkat, és amikor megszáradva visszamentünk a szobába, Marci nem engedett felöltözni. Én pedig, hogy fokozzam az erotikus hangulatot, szemérmes lány módjára szégyenlősen eltakartam a melleimet és a puncimat, és arra kértem, hogy forduljon el. Marci természetesen erre nem volt hajlandó, és csiklandozni kezdett, hogy kénytelen legyek elvenni kezeimet a „tiltott zónától”. Engedelmesen széttártam kezemet-lábamat, hogy bármit tehetsz velem, csak ne csiklandozzon!

Láttam, hogy Marci nagyon felizgult, és végigsimogatta-csókolgatta testemet. Amennyire csak gyorsan lehetett, magára tekerte az óvszert, majd combjaim közt helyezkedett el. Acélkemény merevedése volt, segítettem neki beilleszkedni a hüvelybemenetemhez, majd kértem, hogy lassan és óvatosan csússzon be. Kellemes teltségérzésem volt, lassan elkezdett bennem csúszkálni, majd egyre intenzívebbé vált mozgása. Egy-két alkalommal kicsúszott ugyan, de szinte azonnal visszakerült. Csodálatos érzés fokozódott bennem, dobáltam magam a kéjtől, majd ez teljes testemben szétáradt. De Marci még nem jutott el a csúcspontra, tovább mozgott bennem, és egy magas, köztes szintű izgalmi állapotot tartott fenn bennem. Azután egy pillanatra megállt mozgása, és nagyon mély sóhaj hagyta el ziháló mellkasát. Kedvesen elmosolyodtam a drágámon, én is nagyon örültem annak, hogy sikeresen kielégült. Azt az egy dolgot sajnáltam csak, hogy szüzességemet nem adhattam neki, ő lett volna rá a legméltóbb.

MARCI:

Zuhanyozás után kissé váratlanul ért szégyenlősködése, de hamarosan rájöttem arra, hogy ez nem komoly. Ugyanakkor nagyon izgató volt. Ellenállhatatlanul vonzó volt az előjáték során, és nagyon kedvesen és szeretetteljesen segített behatolnom. Nem tudom szavakkal leírni azt a fenséges érzést, ahogy becsusszantam a hüvelyébe. Először kissé megijedtem, amikor nyögdécselni kezdett, azt hittem, fájdalmat okozok neki, de a sóhajtozása elárulta, hogy a kéjtől nyögdécsel. Azután szinte epilepsziás görcsbe rándult a teste, és éreztem az orgazmusát. De akkor még nem voltam saját csúcspontom közelében, de ezen megnyilvánulásai annyira fokozták élvezetemet, hogy hamarosan kilövelltem. **SIKERÜLT !**

Kimondhatatlanul hálás vagyok Zsófinak, hogy türelmével és segítőkészségével igazi férfivá tett. Annyira jó volt a hüvelyében, hogy arra kértem, hadd maradhassak még benn, ha neki nem kellemetlen. Ezt készséggel megengedte, közben az arcomat és a hátamat simogatta, valamint

kíváncsian megkérdezte, milyen volt legelőször bent lenni? Mivel ezt szinte lehetetlen szavakkal kifejezni, csak annyit válaszoltam, hogy CSODÁS! De nem feledkeztem arról, hogy szavakkal is kifejezzem hálámat.

Mikor már annyira lelankadtam, hogy a gumi lecsúszása fenyegetett, kijöttem Zsófiból. Együtt mentünk a zuhanyozóhoz, és utójátékszerűen simogattuk egymást a vízsugár alatt.

Megkértem, hogy ne értsen félre, de szeretném, ha pezsgőznénk, természetesen az ő ünneplésére! Azzal a feltétellel egyezett bele, hogy emlékül fényképezzük le az eseményt időzített exponálással. Hoztam az állványt és a digitális fényképezőgépet. Beállítottam a fényviszonyokat, majd eszembe az jutott az eszembe, hogy a kertből felhozok néhány szál rózsát, azt teszem az előttünk levő kisasztalra. A vitrinből kivettem két pezsgős kristály poharat, ügyesen kinyitottam a kétdecis pezsgősüveget, kitöltöttem, majd a koccintást fényképezte le az automatika. Megittuk a pezsgőt, utána még csokolózós képeket készítettünk. Majd lementünk a kertbe és a lugas alatt simogattuk egymást. Vacsorázást követően, TV-t néztünk, majd hamarosan elaludtunk.

ZSÓFI:

Reggel Marci ébresztett fel puszilva-simogatva. Mint egy mesebeli herceg. Mondtam, hogy sajnos nem vagyok elvarázsolt királylány, de úgy vágott vissza, hogy minden percben én varázsolom el őt. Reggelizés után kártyáztunk, majd néhány parti után Marci azzal állt elő, hogy a vesztes mindig levesz egy ruhadarabot. Egyenlően öltöztünk fel, és játszottunk. Néhány parti után az volt az érzésem, hogy Marci nem játszik teljes erőbedobással, hogy az én nyerésemnél ő is levehessen ruhadarabot. Arra gondosan ügyelt, hogy amikor mindkettőnkön már csak bugyi ill alsónadrág volt, akkor ő nyerjen, így egy parti erejéig csupasz puncival kellett vele szemben ülnöm. A pólómat szerettem volna magam elé tenni, de Marci közölte, hogy a zálogba adott ruhadarabok letétként vannak elzárva. Az utolsó partit -szándékosan- elvesztette, bár megtehetette volna, hogy órákon át meztelenül szemlél, de nem rontotta el közös játékunkat.

Mivel a másik lemeztelenítése volt a nyerési cél, és ezt Marci érte el először, az ő joga volt meghatározni a zálogkiváltás módját. Nem élt vissza a helyzettel, egymást megölelve kellett csokolóznom vele.

Én azonban sokkal többet kértem a nálam levő elzálogosított ruhákért: meztelenül kell hanyattfeküdnie, és mindent el kell viselnie, amit vele teszek. Nem kell félreérteni a helyzetet, nem kínozni akartam, hanem felizgattam, feltekertem a gumióvszert, majd lovaglóülésben ültem rá, és mozogni kezdtem. Egyre jobban felizgultam, majd az orgazmus elöntötte testemet.

MARCI:

Végeredményben mindketten „visszaéltünk” a másik helyzetével. Úgy játszottam, hogy egy parti erejéig meztelenül nézhessem őt, és annyira nem tudtam betelni puncija látványával, hogy a rendelkezésemre álló idő felében csak a punciját néztem.

De Zsófi sem volt rest, ő is kihasználta a helyzetet, passzív elfogadásra kényszerített. Hogy fokozza „gyötrelmeimet”, kezeivel simogatta a melleit és csikóját, és csak az ő általa biztosított stimulálással kellett beérnem. De a vizuális ingerlés megtette a hatását, és ismét ejakuláltam a hüvelyében. De nem állt le mozgásával, ameddig teljesen le nem lankadtam, tovább mozgott.

ZSÓFI:

ismét sikerült közösen kielégülnünk, nagyon jól esett mindkettőnknek. Visszafeküdtem mellé, hosszú ideig simogattuk egymást. Ebéd előtt Marci arra kért, hogy franciázzunk, ezt elfogadtam, és

mindkettőnknek nagyon izgalmas volt. Ebéd után beszélgettünk az élet dolgairól, majd miután Marci szülei hazaértek, akkor még velük is társalogtunk. Mikor lebukott a nap a nyugati dombok mögött, Marci hazakisért, holnaptól megint vidéken lesz. Nálunk bejött az előkertbe, ott csókolóztunk véget nem érően hosszasan.

Hétközben nehezen teltek a napok, de már hétfőn éreztem a közeledő menstruációm előjeleit, mely szerdán megjött. Ez részben megnyugvás volt, hogy nem történt semmi „baleset”, de kellemetlen abból a szempontból, hogy szegény Marci kényszerpihenőn lesz. Hacsak...

Minden este beszélünk telefonon, Marcit is tájékoztattam, arról, hogy megjött. Mindenestre elfogadóan úgy válaszolt, hogy ez a nők életében egy rendszeres dolog {jó esetben}, ezzel élünk együtt a későbbiekben is.

Pénteken szokás szerint átmentem Marcihoz, de nem szerettem volna szomorúan hagyni, ezért azt beszéltem meg vele, hogy én bugyiban (+betét) maradok, így simogathat, míg őt a nyelvemmel kényeztetem. Bár Marci szabadkozott az egyenlőtlenség ellen, de megnyugtattam, hogy nekem az jó, ha őt érzem-látom kielégülni. Marci hamarosan ejakulált, de ösztönösen a puncimnál tapogatott, a betéten keresztül simogatta csiklóm. Olyan jól sikerült, hogy orgazmus-közel állapota kerültem, kértem, hogy nyelvvel a mellbimbómat is simogassa, hamarosan eléleztem. Kellemes velejárója volt az orgazmusnak, hogy szüneteltette menstruációs fájdalmamat, ezt külön megköszöntem Marcinak.

Elindultam a fürdőszoba felé, de Marci még az ágyon maradt. Megkérdeztem, hogy „te nem jössz?” Csodálkozva kérdezett vissza, hogy bejöhet-e velem? Megnyugtattam, hogy már sokkal gyengébb a vérzésem, ami a betéten látható vérfolt, nem vészes, hacsak nem olyan típusú ember, aki elájul a vér látán. De Marci azt mondta, hogy olyan, mintha málnaszörpöt öntöttek volna a betétre. A zuhannyal lemostam kis- és nagyajkaimról a maradványokat, majd tiszta betétet tettem a bugyimba és felvettem. A régít ügyesen visszazártam a csomagoló fóliába, majd a szemetesbe dobtam.

Marci és végzett a tisztálkodással, kifelé jövet megcsókolta a mellbimbómat. Most visszakapta a múlt heti bímészkodását, mert én néztem hosszasan ivar-oszlopát, míg puncimat bugyi+betét takarta. De Marci volt annyira nagyvonalú, hogy ezt nem tette szóvá, egyébként a lánynak is szabad gyönyörködni a meztelen férfitestben, különösen, ha a társáról van szó.

EGY ÉVVEL KÉSŐBB

ZSÓFI:

Marcival változatlanul szerelmesek vagyunk egymásba. Úgy állapotunk meg, hogy hétközben csak a tanulással és az aikidoval foglalkozunk, szex az hétvégére marad. Tudom, hogy ez mindkettőnknek nagyon kegyetlen, de most alapozzuk meg életünket, nem szabad, hogy a tanulás rovására menjen szerelmi életünk. Ha így történne, akkor biztos, hogy elásnám magam Marci szülei előtt, és Panni meg Zsuzsi segítőkészségével sem szeretnék visszaélni, mert a tervezett tandíj kötelezettséget nem tudnám előteremteni. Természetesen hétközben is találkozom Marcival, mert gyakran előfordul, hogy a segítségére szorulok, ha az előadáson vagy könyvből nem értek meg valamit. Azonkívül Marci papája, Bandi bácsi is szokott segíteni nekem. Egyébként Bandi bácsi, mint mérnöki iroda vezető utalt arra, ha megfelelő eredménnyel szerzek oklevelet, akkor dolgozhatok majd az ő vállalkozásában.

Sikeresen megtörténtek az év végi vizsgáim is. A nyár közepén Marci barátjához, Zsomborhoz voltunk meghívva keresztelőre. Két hónappal ezelőtt született meg kisfiúk. A vendégssereg már

szétszéledt, de mi még maradhattunk, annyira jó barátok Marcival. Már elbújt a lemenő Nap a Budai hegyek mögött, amikor felsírt a csöppség, hogy tegyék tisztába és szoptassák meg. Móni, Zsombor felesége áthozta a babát a kisszobából, itt a nappaliban tette tisztába. Zsombor közben a felsírással kapcsolatban mesélte el, hogy a kis Álmos születése volt az egyik legmeghatóbb pillanat életében. „Apás” szülés volt, Zsombor szinte végig Móni mellett volt. Móni is bekapcsolódott a beszélgetésbe, miközben tisztába tette Álmot, elmesélte az izgalmakat, mert otthon a fájással együtt elfolyt a magzatvíz, és szélesebben siettek a szülészetre. Mivel még csak néhány ujjnyira volt nyitott Móni méhszája, ezért a szokásos „BB” procedúrát ő sem kerülte el: borotválás, beöntés. Mónit nem hagyta el szokimondó stílusa ezekben a pillanatokban sem, megkérdezte a mádamot, hogy azért ad ilyen sok folyadékot a beöntés során, hogy az elfolyt magzatvizet pótolja? A szülésznő hirtelen nem tudta eldönteni, hogy ezt komolyan kérdezte Móni? De visszavágott azzal, hogy egy prominens politikus is beöntéspártiakra és fejlődéspártiakra osztotta az embereket; bár kérdéses, hogyan lehet más egyéb módon gyorsan kitisztítani a bélrendszer alsó szakaszát, amikor sürgősen kell? <http://www.mno.hu/portal/540935>

Csaknem félórás távollét után végre a vajúdoban ismét Zsombor mellett lehetett, majd három órával később megszületett Álmos, a család nagy boldogságára.

Közben Móni befejezte Álmos pelenkázását, majd a síró babával leült a jobb oldalam felé eső kanapéra, és mellét szabaddá téve szoptatni kezdte a kis Álmot. Szemem sarkából titkon az én drágám felé lestem, hogyan reagál erre a helyzetre, de Marci igazi úriember módjára nem leselkedett Móni cicije felé. Egyébként amikor Móni a borotválás + beöntésről mesélt, akkor is figyeltem Marci reakcióját, de rezzenéstelen arccal hallgatta végig az eseményeket.

Velem is előfordult egy-két alkalommal, hogy a metrón utazva láttam, hogy menet közben szoptatta kisbabáját az anyuka. Szerencsére senki sem volt olyan bunkó, hogy gúnyolódott volna.

Hazafelé menet szóba hoztam az elmúlt órában történeteket, és megtudtam, hogy a második évkezdést megelőző héten (már szeptemberben) Marci barátaival lement balatoni nyaralójukba, és Zsombor már akkor is magával vitte Mónit. Gyakorlatilag néptelen volt a part, és az üres strandon labdázta, sakkoztak, kártyáztak meg úsztak a még elfogadható hőmérsékletű Balatonban. Móni nem egy szégyenlős lány, a fiú társaságban is végtelen természetességgel monokinizett, Marci már akkor is teljes terjedelmével látta Móni (nagyon formás) melleit. Így ez nem volt újdonság számára, egyébként is maximális tisztelettel diszkrét volt akkor is és most is.

Én pedig Marcit kezdtem el faggatni, hogy szeretne-e apás szülést? – általánosságban, függetlenül az én személyemtől.

Azt válaszolta, hogy szeretne, ez az egyik legbensőségesebb családi esemény, és a legnagyobb megtisztelésnek venné, ha társa megengedné ezt. Elárulta azt, hogy Zsomborék videóra vették a szülést, de ezt szigorúan csak Móni és Zsombor, esetleg a későbbiekben Álmos nézheti meg. Ezzel teljesen egyetértettünk Marcival.

Óvatosan rákérdeztem, hogy adna-e nekem beöntést a szülés előtt?

Láttam, hogy nagyon meglepte a kérdésem – kérésem, hirtelen nem is tudott rá mit mondani, hosszasan gondolkodott a válaszon.

MARCI:

Nagyon bensőséges a szexuális kapcsolatunk, franciázáskor is, vagy amikor négykézláb

szerelmeskedünk akkor is teljességében láttam-látom a fenekét meg a végbélnyílását, tehát nem ismeretlen számomra ez a terület. Ugyanakkor a kakilás az mindig különállóan történik.

- De nem tudom, hogyan kell beöntést adni ! - tudom, hogy létezik ez a dolog, de ezzel kimerültek ezirányú ismereteim. Egyébként ha igényled, akkor természetesen segítek ilyen formában is, mint a társad.

ZSÓFI:

- El kell mondanom néhány dolgot neked !:

És elmeséltem az első három napom történetét Marcinak, illetve a zempléni kirándulásunkat megelőző felkészülést. Kértem, hogy ne nehezteljen amiatt, hogy eddig nem beszéltem ezekről a dolgokról, de egyrészt csak annak adhatom ki ezen szuperintim dolgokat, akivel -hozzá hasonló mértékű- mély lelki kapcsolatban vagyok, másrészt nem került szóba ez a téma.

Azt javasoltam Marcinak, hogy menjünk az én lakhelyemre, és akkor megmutatom a felszerelést, meg elmagyarázom a dolgokat, és ha nincs ellenérzése, akkor adhat nekem beöntést.

Megnyugtattam Marcit, hogy bármely fázisban külön indoklás nélkül visszakozyhat minden következmény nélkül.

De Marci leginkább azért aggódik, hogy fájdalmat vagy nagy kellemetlenséget okoz nekem, ezt nem szeretné. De megnyugtattam, hogy tapasztalatból tudom, hogy milyen érzés ez, illetve Panninak egyenesen élvezetet nyújt.

Marci hazatelefonált szüleinek, hogy a hétvégét nálam tölti. Hazafelé menet vettünk ennivalót, mert nem tudom, hogy mi maradt a hűtőben. Megérkezvén megvacsoráztunk, majd felmentünk a szobámba. Marci kissé megilletődött volt, meg nem tudta, hogyan kezdjünk neki, de azt mondtam, hogy először egy kis felvilágosító mozizás következik. Elővettem a 18-ik születésnapomra kapott csomagból az análvibrátoros epizódnak az előkészítési fázisát. Kissé megdöbbsent Marci, hogy korábban milyen filmet néztem, de nem tett szemrehányást.

Levetköztettem teljesen Marcit, majd ő is ugyanezt tette velem. A dobozból elővettem a plasztik ballont és merev csövet, és Marcival együtt bevonultam a fürdőszobába. Útmutatást adtam, hogyan töltsen meg a rendszert (csak fél liter vizet használunk) és légtelenítse, majd visszamentünk a szobába. Az ágy előtt letérdeltem, és mellkasommal az ágyra feküdtem. Elmagyaráztam, hogy mivel nagy lesz a hasam, ezért ehhez hasonló testhelyzetben kell bejuttatnia a folyadékot. Megkértem, hogy óvatosan félig vezesse be a csövet a végbelembe, nyissa ki az elzáró csapot, és lassan emelje meg a ballont. Mindezt frappánsan végrehajtotta, majd amikor befolyt a víz, elzárta a leszorítót és óvatosan kihúzta belőlem a csövet. Visszakisértettem magam a fürdőszobámban levő WC-hez, majd megkértem, hogy menjen ki, és csukja be magamögött az ajtót. Kb fél óra múlva jövök, addig nézzen TV-t vagy olvasson.

Mikor végeztem a kiürítéssel és a tisztálkodással, odabújtam Marcihoz, és megdicsértem, hogy nagyon ügyes volt. Rákérdeztem, hogy élte meg a beöntés adást?

MARCI:

- Kicsit furcsa volt, hogy a popsid legbelső részénél tevékenykedtem. Egyébként szeretem simogatni a feneked, meg azt is szeretem, amikor viszonzod ezt.

Nem volt nagyon rossz?

ZSÓFI:

- Ezt az érzést saját magadnak kell átélned, mondhatnék akármit is; egyébként kibírható volt.

Viszont a jövő héten majd neked kell engem megborotválnod, mert amikor már nagy lesz a pocim, akkor nem férek hozzá a puncimhoz!

MARCI:

Érted bármit megteszek!

ZSÓFI:

– Érted bármit megteszek! - mondta Marci, és szeretetteljesen átölelt, megcsókolt.

Tudom, nem szép tőlem, hogy nem mondom ki Marcinak, amit gondolok, de az jutott eszembe, hogy jövő héten veszek egy beöntőlabdát, hogy Marci is alapszinten kipróbálhassa és érezze, hogy milyen a beöntés. Végeredményben ezt mondtam neki, hogy ezt saját magának kell éreznie, átélnie. Ahogy átölelt Marci, éreztem merevedését, így én is simogatni kezdtem, ill a kezét a puncimhoz húztam. Nemsokára már készültünk a beteljesedéshez, mely hamarosan megtörtént. Mondjuk ez „misszionárius”-pózban következett be, de ha négykézláb szeretne volna Marci, az ellen sem tiltakoznék.

Hosszasan voltunk egymáshoz bújva, majd még sokat beszélgettünk. Részben a hét eseményeit, az aktuális történeteket beszéltük meg, részben pedig a babavárásról és a szülésről beszélgettünk. Megállapodtunk abban, hogy hétközben lehetőség szerint utánaolvasunk az interneten fellelhető leírásoknak, illetve belenézünk néhány fórumba is.

Egyébként amikor ismét a beöntésre terelődött a beszélgetés, elárultam azt, hogy egyszer Zsuzsi megemlítette, hogy Panninak nagytakarító beöntést adott, és a befolyás alatt a másik kezével benyúlt Panni hüvelyébe oly módon, hogy érezze azt, hogyan domborodik ki a végbél legalsó része a vízoszlop nyomása alatt; illetve ugyanekkor bevazelinózott gumikesztyű védelmében az egyik ujjával benyúlt Panni végbelébe is, és körkörösén megérintette a végbél falát.

Viszont őszintén megmondtam Marcinak, hogy a felvilágosító DVD-im között, van a „tanárnő” verzió, ahol a tanárnő „gésa-masszást” alkalmazott, ujjával benyúlt a fiú végbelébe, hogy gyengéden megmasszírozza a prosztatáját, fokozva szexuális izgalmát, illetve a szokatlan ingerléstől megszeppent fiatalember ejakulált is.

Marci arcán láttam, hogy nem lelkesedik ezért, így nem erőltettem. De azt hozzáfűztem, hogy nő esetében is lehetséges végbél felől szexuális ingerlés. De ezt is csak tényyszerűleg említettem meg. Egyikünk sem célzott még az anális szexre, bár Marci sokkal inkább kísértésbe kerülhetett a négykézláb pozíciónál. Eddig egyetlen alkalommal csúszott át a gát másik oldalára, akkor is csak azért, mert sötétben szerelmeskedtünk; semmi szándékosság vagy célzatosság nem volt ebben.

Kedden nem a retikulómmal mentem dolgozni, hanem a hátizsákkal. Bevállaltam ezt annak ellenére, hogy a nagyfelületű zsák miatt jobban izzad a hátam. A titkárságról hazaindulva a szomszéd kerület egyik csendesebb gyógyszertárába mentem be, és egy-két (alibiből vásárolt) banális gyógyszer mellett vettem még egy beöntőlabdát is.

– Gyereknek vagy felnőttnek kell? - kérdezett váratlanul a pultnál levő hölgy a méretet illetően, én pedig pár pillanat tévovázás után kinyögtem, hogy a nagymamámnak lesz.

– Tessék parancsolni! nyújtotta át a zacskót na-ne-nézzén-már-hülyének! tekintettel.

A beöntőlabdát Marci számára vásároltam, megpróbálom rávenni, hogy egyetlen egy beöntést fogadjon el tőlem.

Hétközben nem szőrtelenítettem puncimat, így hétvégére már láthatóan borostás voltam. Péntek este

ismét hozzám jött Marci, és mivel gyorsan ágynak estünk, sokat simogatta-becézgette puncimat. Megkért hogy hátonfekvő helyzetében üljek a hasára, így is szeretné érezni kellemesen szurkáló puncimat. Egyébként megnyugtató, hogy így is erotikus vagyok, de akkor sem kifogásolná, ha ennél hosszabb lenne szeméremszőrzetem.

„Tisztességtelen” ajánlatot tettem neki: maximum hat hetes növekedési időt engedélyezek abban az esetben, ha ő borotvál meg engem. A szabályok megszegése esetén csak csupaszon láthat! Szegény Marci azonnal kapitulált, kénytelen volt elfogadni a feltételt, de hozzáfűztem, hogy a hetenkénti nyírás a kíváncsi, a további öt hét az a maximális türelmi idő.

Mivel fellebbezésnek helye nincs, elmentünk zuhanyozni, és bár Marci idejövetele előtt megborotválkozott, köteleztem arra, hogy az arcát újra borotválja meg! Az én drágám engedelmesen cselekedett. Törölközéskor a lágyékomat szándékosan nedvesen hagytam, így mentünk vissza az ágyhoz. A párnákat úgy helyeztem el, hogy az ágy szélén levő fenekem esetén félülő helyzetben lehessenek, hogy láthassam Marci tevékenységét. Marci lelkiismeretesen simára borotválta puncimat, és amikor mindketten függőleges helyzetbe kerültünk, láttam, hogy ivaroszlopának végén nedves gömb készül lecseppenni. Nyújtózkodtam egyet, hogy melleim szép feszesek legyenek, és bejelentettem a következő stációt:

- Beöntést kapsz!

Marci tiltakozott ellene („bármit, csak azt ne!”), de közöltem vele, hogy vegye úgy, mint egy beavatási szertartást! Kunta Kinte, a „Gyökerek” című regény szereplője is igen fájdalmas beavatási szertartáson (körülmetélés) ment keresztül, ehhez képest a beöntés semmiség. Én már néhány alkalommal részesültem beöntésben, illetve gyermekszülésekkor is valószínűleg megismétlődik ez, legyen ennyire a sorstársam!

Tudom, hogy maximálisan túlfeszítettem a húrt, ha továbbra is tiltakozott volna Marci, akkor biztos, hogy anuláltam volna a beavatkozást, de végül Marci annyi engedményt kért csak, hogyha elviselhetetlennek tartja, akkor többet ne adjak neki beöntést. Ezt elfogadtam, nem akarok kegyetlen lenni vele szemben.

Hanyatt fektettem az ágyon, kőmetsző helyzetbe húztam a térdeit. Mondtam, hogy először bevazelinózott gumikesztyűs ujjammal előtágítom a végbélnyílását. Ezt óvatosan meg is tettem oly módon, hogy tovább nyúltam a végbelébe, és ahol olvasmányaim meg a képes ábrák alapján sejtettem, finoman megsimogattam a prosztatáját. Éreztem, hogy tiltakozóan szorította záróizmát, ezért áttértem a második lépésre: a fürdőszobában megtöltöttem a részére vett beöntőlabdát, és bevazelinózva becsúsztattam a célterületre. Szóltam, amikor elkezdtem benyomni a vizet, majd hamarosan kihúztam a csövet, összeszorítva fenekét.

Marci kissé feldúltan sietett be a WC-re, becsuktam mögötte az ajtót, és azon töprengtem, hogy nem bántottam-e meg ezzel az akcióval?

Nehezen múltak számomra is a másodpercek, mintha csak beöntést kellene visszatartanom. Hallottam a többszöri WC lehúzást, és a zuhany csobogását. Szívem szerint bementem volna Marcihoz, hogy megfürdessem, de saját magamról tudom, hogy néha ilyenkor is jelentkezik ürítési inger és folyadék is.

Feszülten figyeltem, mikor kinyílt az ajtó, és Marci szemmel láthatóan megkönnyebbülten jött ki. Félénken odabújtam hozzá, átöleltem, simogattam, attól tartottam, hogy nagyon megszíd. De megnyugtató Marci, hogy az ijedtsége volt nagyobb, semmint a beöntés kellemetlensége.

Kiengesztelendő Marcit, teljes hosszában hanyattfektettem az ágyamon, majd franciázni kezdtünk, hamarosan mindketten elélveztünk. A tisztálkodást követő beszélgetés során Marci megjegyezte, hogy nem irigylis a nőket, hogy mi mindenre kell keresztülmenni a szülés előtt; hozzáfűztem azt,

hogy az ottani beöntés többszöröse annak, amit tőlem kapott.

ÉVEKKEL KÉSŐBB

Marci kitüntetéssel államvizsgázott, és a családi vállalkozásban kezdte meg tevékenységét, illetve készülődött a szakmérnöki vizsgájára.

Amikor én is befejeztem az egyetemi tanulmányaimat, Marcihoz költöztem, hogy eldöntsük azt, hogy házasságot is kössünk. Egy év múlva Marci nagyon romantikus módon feleségül kért, majd három hónap múlva megtörtént a menyegző.

Az esküvőn Panni volt a „mamám” - mint rangidős, Zsuzsi az esküvői tanúmnak lett felkérve.

Sok nászajándékot kaptunk, értékesebbnél értékesebbet, de a szívemhez legközelebb mégis a Panni által készített faliszőnyeg állt. A téma egy kínai erdős területen levő vízesést ábrázolt, mely alján a következő bölcsélet állt:

„Nincs lágyabb, mint a víz, mégis a köveket kivájja: Nincs külön nála.” (Lao-ce: Tao te king)

Elmosolyodtam, hogy Panni ennyire szellemes metaforikus álcázással célzott a beöntésre. Ezt csak hárman tudtuk: Panni, -nyilvánvalóan- Zsuzsi, és én. Annyira már ismerem Marcit, hogy az arckifejezéséből tudtam, neki nem esett le a célzás, de még a mai napon elárulom a témaválasztás okát.

EPILÓGUS:

Két gyermekkel ajándékoztam meg Marcit: Zolika, majd két évvel később Julcsi született meg.

Mindkét szülésnél ott volt velem Marci, még otthon ő borotválta meg a puncimat, illetve szülés előtt a szülésznő felügyelete mellett ő adta nekem a beöntést is. Természetesen ezt nem vettük fel videóra, de a babák megszületését azt igen. Annyiból engedtünk szigorú szabályainkból, hogy Panninak és Zsuzsinak is megmutattuk.

Zolika harmadik születésnapjára Bandi bácsi egy fakockás építőjátékot hozott ajándékba. Amikor Zolika kiborította a padlóra a kockákat, és bízta nagyapját, hogy „gyere Papa, építsünk házat!”, Bandi bácsi szemei könnybe lábadtak a meghatódottságtól.

<http://velvet.hu/celeb/abci0303>

...

Beöntés, köpölyözés, maszkázás

*Mint kiderült, Soma azért nem adja magát meg teljes mértékben hedonizmusának, mert évek óta évente egyszer vagy kétszer egyhetes **éhböjttáborban** vesz részt barátnőivel.*

"Szóval nem vagyok az önmegtartóztatás híve, de a böjt az más. Most márciusban megyünk is a barátnőimmal egy női böjttáborba Taliándörögdre Szőke András barátomhoz. A böjt alatt semmit sem eszünk, csak leveket fogyasztunk, nem beszélünk a kajáról, és nincs se tévé se mobiltelefon. Minden reggel beöntést adunk egymásnak a csajokkal," - húha - "majd két óra testmozgás következik (jóga vagy tai csi), aztán két óra lovaglás, majd egy májpakolás (egy méregtelenítő tasakot rakunk a májunk fölé), aztán átugrunk Szőke András egészségközpontjába szaunára, sóbarlangba és masszázsra. Ezután köpölyözés van, meg maszkázás (ez azt jelenti, hogy egy gyógynövényes gyutacsot begyűjtünk, és azzal vákuumozzuk ki a szervezetünkéből a mérgeket). Ezután sétálunk, és előadásokat hallgatunk az egészséges életmódról. Szóval egész nap kényeztetés folyik, és mondhatom, hogy ez egy luxus böjttábor" - avat be Soma rendes éves megtisztulási folyamatáról.

...

<http://www.mno.hu/portal/540935>

Pilhál György: Több érdekességet is megtudhattunk a szabad demokratáknak az elmúlt hét végén megtartott népszavazási kampánynyitóján. Ezek egyike Kuncze Gábor esete volt (maga mesélte el) még valamikor régen, a Sportkórházban. (Valószínűleg az átkosban.) Tanulságos történet. A volt pártelnök valami sportsérülés miatt került a kórházba, műteni kellett. Mivel a torlódások miatt maga a kórház sem tudta, mikor kerül kés alá jó Gábor, biztos, ami biztos, várakozó sorstársaihoz hasonlóan ő is naponta beöntést kapott, majd azt követően diszkoszvetőkkel és futballcsatárokkal kellett megküzdenie az illemhelyre való bejutásért. Az esetet (eseteket) Kuncze Gábor a kor orvostudományával kapcsolatban hozta párhuzamba a kampánynyitón. Idézem: „Miközben az orvostudomány fejlődik, közben semmit sem tettünk az egészségügyi rendszer megváltoztatásáért. Beöntéspártiak vagy fejlődéspártiak legyünk, ez most a tét...”

Nem könnyű értelmezni ezt a mesterségesen felállított két ellenpólust. Miért áll szemben a két világnézet? A beöntéspártiak ugyanúgy támogathatják a fejlődést, ahogyan a fejlődők is az őket ért elkerülhetetlen beöntést... Hogy aztán Kuncze sztorijának köszönhető-e, vagy valami másnak, tény, hogy a kampánynyitó közönsége ezek után kórusban kántálta a visszatérő lózungot: „Mondjunk nemet a szocializmusra!”

Miután az esemény, mármint a kampánynyitó, egy budapesti kiállítóteremben zajlott, a jó előre meghirdetett rendezvényen több száz érdeklődő hallgathatta a nagy átérzéssel előadott Kuncze-beöntés anomáliáit. Az előadáson egyébként részt vett Horváth Ágnes miniszter asszony is, szidta erősen a szocializmust, de a beöntésről egy szót sem ejtett.

(Magyar Nemzet, 2008. február 5.)